

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Anden næstformand (Søren Espersen):
Mødet er åbnet.

Medlemmer af Folketinget Jeppe Kofod (S) m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forespørgsel til udenrigsministeren tilbage:

»Hvad kan ministeren oplyse om regeringens holdning til Thorvald Stoltenbergs rapport og til de forslag om øget nordisk samarbejde om udenrigs- og sikkerhedspolitik, som den indeholder, herunder regeringens holdning til, hvordan der bør arbejdes videre med de konkrete forslag sammen med de øvrige nordiske lande?« (Forespørgsel nr. F 36).

Forespørgslen er hermed bortfaldet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Forespørgsel nr. F 46:

Forespørgsel (hasteforespørgsel) til beskæftigelsesministeren:

Vil ministeren standse sygedagpengeforsøget »Aktive – hurtigere tilbage«?

Af Carsten Hansen (S), Ole Sohn (SF) og Line Barfod (EL).

(Anmeldelse 14.04.2009. Fremme 14.04.2009).

Kl. 13:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Jeg gør opmærksom på, at en eventuel afstemning om forslag til vedtagelse udsættes til i morgen, torsdag den 16. april 2009.

Ordføreren for forespørgerne, hr. Lennart Damsbo-Andersen, for begrundelse.

Kl. 13:01

Begrundelse

(Ordfører for forespørgerne)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Allerførst vil jeg godt benytte lejligheden til at sige tillykke til vores nye beskæftigelsesminister og sige, at jeg håber på, at vi får et godt og konstruktivt samarbejde både her i salen og i udvalget.

I forhold til den sag, som vi skal diskutere her i dag, er vi jo derhenne, hvor vi har kunnet se i dagspressen, i aviserne, at der kører en række forsøg i 17 kommuner i Danmark, hvor man aktiverer syge; man ringer til syge, man sanktionerer syge som et forsøg med baggrund i et lovforslag, der ikke er vedtaget; man ringer kræftsyge op og spørger til, hvordan de forestiller sig deres jobsituation, selv om de måske ligger for døden.

De historier har kørt i aviserne her i foråret, og det har så betydet, at man selvfølgelig fra dagspressens side på et tidspunkt i februar måned spurgte ind til, hvad politikerne mente om det her. Man spurgte bredt i Folketinget, både oppositionen og regeringspartierne, hvor ordførerne i Arbejdsmarkedsudvalget samstemmende udtrykte, at den her trafik må stoppes, at den ikke kan være rigtig, og det vil sige, at der tegner sig et flertal i Folketinget for, at forsøgene skal stoppes.

På den baggrund indkaldte vi til et samråd med den daværende beskæftigelsesminister for 14 dage siden for at få belyst de uafklarede spørgsmål, der var, og også for at få klarlagt, om der var tale om forsøg på et lovligt grundlag. Der blev givet forskellige skiftende forklaringer, henvist til forskellige paragraffer, og forklaringerne ændrede sig i forløbet. Ministeren gav ikke til kende, at han ville stoppe forsøgene.

Det er baggrunden for, at vi rejser sagen her i dag, sådan at vi kan få ministeren til at meddele, at hun stopper forsøgene.

Kl. 13:03

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det beskæftigelsesministeren for besvarelse.

Kl. 13:04

Besvarelse

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Sygefravær er årsag til, at 150.000 personer hver dag er væk fra arbejdet. Sygefraværet har store konsekvenser for den enkelte syge, en ud af fem, der er syg i mere end et år, mister tilknytningen til arbejdsmarkedet. Også for samfundet er der store omkostninger. Udgifter til sygedagpenge og løn under sygdom udgør omkring 37 mia. kr. om året.

Derfor er det også positivt, at det i september måned 2008 blev muligt at indgå en trepartsaftale med arbejdsmarkedets parter om en bred vifte af initiativer, som skal nedbringe sygefraværet. Det var en aftale, som regeringen senere fik poli-

tisk opbakning til af Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance i forbindelse med finanslovaftalen for 2009. Et af initiativerne i trepartsaftalen er netop »Aktive – hurtigere tilbage«. Arbejdsmarkedsstyrelsen har som led i udmøntningen af aftalen iværksat forsøget den 1. januar i år.

Jeg vil gerne understrege, at det overordnede formål med forsøget er at hjælpe sygemeldte danskere tilbage i arbejde, for vi ved, at arbejde for rigtig mange af os både socialt og økonomisk er en vigtig del af vores hverdag og vores liv. Derfor er det vigtigt, at den enkelte sygemeldte hurtigt kan genoptage sit arbejde.

Konkret afprøver vi med forsøget, hvordan en mere intensiv beskæftigelsesindsats kan fremme arbejdsfastholdelsen og en hurtigere tilbagevenden til arbejdet. Forsøget optager sygemeldte og visiterede til fleksjob frem til medio maj. Målet er, at knap 2.700 mennesker omfattes af forsøget, og hver enkelt deltager i forsøget i op til 4 måneder. Målet er at få mere viden om, hvilken indsats der kan bidrage til at hjælpe syge, så de ikke mister deres arbejde i forbindelse med et sygeforløb og ender på en førtidspension.

Forsøget er tilrettelagt som et kontrolleret forsøg. Det indebærer, at de, der deltager i forsøget, opdeles i to grupper: en gruppe, som får den sædvanlige indsats, og en anden gruppe, som får en intensiv indsats med ekstra samtaler og flere tilbud efter forsøgsbestemmelserne i lovgivningen.

De, der får del i den intensive indsats, skal deltage i samtaler en gang om ugen efter 8. sygeuge, og fra 12. sygeuge suppleres med en beskæftigelsesrettet indsats. Indsatsen består først og fremmest af en gradvis tilbagevenden til arbejdet, hvis det er muligt. Er det ikke muligt, kan der gives tilbud om virksomhedspraktik, vejledning og opkvalificering eller løntilskud. Der kan også gives enkeltstående, forebyggende og afklarende tilbud f.eks. i form af tilbud om motion, kostvejledning og psykolog. Tilbuddene gives efter beskæftigelseslovgivningen.

Kommunerne skal give rimelige tilbud i forhold til den enkeltes situation. Den sygemeldte kan derfor sige nej til tilbuddet, hvis det er rimeligt. Det er også muligt at klage til andre instanser over kommunens tilbud. Det har alle ret til. Klagen kan i så fald ske til beskæftigelsesankenævnet i regionerne, og derefter kan Ankestyrelsen tage stilling til, om de vil behandle en klage. Her gælder med andre ord præcis de samme

klageregler som i alle andre dele af beskæftigelsesindsatsen.

Der gives som udgangspunkt tilbud i minimum 10 timer om ugen. Der kan dog gives tilbud helt ned til 1 time om ugen, hvis den syges helbredstilstand ikke giver mulighed for flere timer. Er der tale om meget syge eller personer med lidelser, som ikke gør det muligt at deltage i tilbuddet eller samtaler, fritages de selvfølgelig for forsøget.

Jeg vil gerne understrege, at indsatsen skal hjælpe de syge og ikke forværre deres tilstand eller modvirke, at helbredelsen sker så hurtigt som muligt.

Personer, der deltager i forsøget, sanktioneres på samme måde som personer, der ikke deltager i forsøget, og de kan som andre anke kommunens afgørelse. Sanktionen indebærer, at de mister sygedagpengene, hvis de uden rimelig grund undlader at medvirke i kommunens indsats.

Der har været rejst tvivl om, hvorvidt forsøget er lovligt, og om deltagerne kan sanktioneres, hvis de ikke deltager. Arbejdsmarkedsstyrelsen har på baggrund af kritikken vurderet forsøgets juridiske holdbarhed, og lovligheden i forhold til den europæiske menneskerettighedskonvention er også blevet vurderet. Arbejdsmarkedsstyrelsen har bl.a. inddraget kammeradvokaten i vurderingen af spørgsmålet om forsøgets lovlighed. I en udtalelse af 12. marts udtaler han, at det er kammeradvokatens vurdering, at styrelsen kan lægge til grund, at borgers undladelse af uden rimelig grund at medvirke ved kommunens opfølgning i en forsøgsordning kan sanktioneres ved at lade sygedagpengene bortfalde.

Kl. 13:09

Konklusionen er altså, at forsøget er lovligt, at der kan gives sanktioner, hvis borgeren uden rimelig grund ikke ønsker at deltage i forsøget, at forsøget ikke er i strid med den europæiske menneskerettighedskonvention, at de formelle fejl, der var i forsøgsbekendtgørelsen, nu er rettet, og at der er udsendt en revideret bekendtgørelse, som blev udsendt lige før påske.

Arbejdsmarkedsstyrelsen følger forsøget tæt, og samtlige jobcentre, der deltager i forsøget »Aktive – hurtigere tilbage«, har givet udtryk for, at indsatsen er gavnlig. Jobcentrene vurderer således, at den tidlige indsats er afgørende – jo hurtigere indsats, jo bedre – at den tætte og hyppige opfølgning er vigtig for tilbagevenden, og at aktiveringen i tilbud er gavnlig for de fleste

målgrupper. Jobcentrene fortæller os, at den indsats, de bruger mest, er gradvis tilbagevenden til arbejde og de enkeltstående, forebyggende og afklarende tilbud, som f.eks. motion, coaching og fysioterapi.

Når vi sætter noget nyt i gang, er det vigtigt at lytte til de gode historier, og jeg vil derfor også gerne benytte lejligheden til at fortælle en af de mange lærerige historier, som forsøget har resulteret i.

En 50-årig lastbilchauffør sygemelder sig i november måned 2008 på grund af kroniske rygskeer. Han afventer en udredning og scanning, men scanningen udsættes flere gange. Som alternativ iværksætter jobcenteret hurtigt en arbejdsmedicinsk udredning, der konkluderer, at der formentlig ikke er behandlingsmuligheder, uanset hvad man finder ved scanningen. Gennem jobcenteret starter borgeren i stedet for træning i et motionscenter for at styrke muskulaturen samt deltager i coachende samtaler med kursuslederen med henblik på at finde alternative erhvervs muligheder, da arbejdet som lastbilchauffør skønnes at være for hårdt på grund af funktioner med træk og skub og tunge løft. Derudover kommer han under sygemeldingen i et praktikforløb, og han får bevilget nogle psykologsamtaler for at lære at håndtere sit temperament. Undervejs kommer borgeren selv frem til, at han ønsker at blive taxachauffør, hvilket arbejdsmedicinsk klinik skønner er foreneligt med hans rygmæssige vanskeligheder. Jobcenteret iværksætter i april 2009 en revalidering, og revalideringen består i et 6-ugers taxakørekortforløb.

Eksemplet viser os, at hurtigt helbreds- og erhvervsafklaring, afbureaukratisering af processerne forud for en aktiv indsats for borgeren og mulighed for behandlingstilbud gav resultat. Så borgeren og kommunen var tilfredse.

De første resultater af evalueringen af forsøget vil komme her til efteråret 2009, og den endelige evaluering vil ligge færdig i starten af 2010. Forslaget kører videre og heldigvis med helt overvejende positive tilbagemeldinger fra kommuner og beskæftigelsesregioner. Jeg ser frem til, at vi får evalueringen og dermed en endnu større viden om, hvordan vi bedst hjælper syge mennesker tilbage på arbejdsmarkedet.

Kl. 13:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til beskæftigelsesministeren. Så er forhandlingen indledt, og den første er ordføreren for

forespørgerne, hr. Lennart Damsbo-Andersen fra Socialdemokraterne.

Kl. 13:13

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Normalt er det jo sådan, i Danmark i hvert fald, at før man begynder at administrere efter en lov, skal den vedtages. Det er Folketinget, der behandler lovforslag, har dem i høring og vedtager dem, og efterfølgende retter man sig så efter de love, der er, og administrerer efter dem. Der viser sig åbenbart en ny tendens, i Folketinget her i Danmark i hvert fald. For nylig kunne vi se det på skatteområdet, og nu mener vi også at vi kan se det på det område, der handler om sygedagpenge. De trepartsforhandlinger i efteråret, som nu medfører det, der hedder »Aktive – hurtigere tilbage«, altså forsøget, der startede den 1. januar, er et udtryk for det.

Ministeren bruger en stor del af sin tale på at tale om alle de gode ting, der er i forsøget, og som handler om, at det er godt at få folk tilbage på arbejdsmarkedet, og at man skal gøre noget for at hjælpe de syge. Det er der faktisk overhovedet ikke nogen, tror jeg, i Folketinget der er uenig i. Vi ved jo godt, at syge skal hjælpes tilbage på arbejde så hurtigt som muligt, hvis det vel at mærke er muligt. Det, der er problemet i den her sag, er, at man laver et forsøg uden at have besluttet et grundlag for det.

Hvorfor siger jeg det? Jamen det, der er interessant, er jo, at man starter med at henvise til en bestemt lov, paragraffer, og når forsøget bliver sat i gang, er der nogle, der gør opmærksom på, at hov, det var vist ikke så smart. Så ændrer man forklaring til en ny paragraf og ender så med – tredje gang er altid lykkens gang – at henvise til en paragraf i sygedagpengeloven, der omtaler muligheden for at lave forsøg i forbindelse med syge. Men det er vel at mærke forsøg, der er af administrativ karakter, dvs. i forhold til udvikling af it-plattorme til f.eks. arbejdsgivere, eller i forhold til fremrykkede samtaler. Der er overhovedet ikke en linje om aktivering eller sanktionering. Det benytter man så som en forklaring på, at man kan gå ud og lave det her forsøg.

Den næste ting, jeg vil sige, er, at vi jo har en regel om, at folk skal behandles lige – eller det gør vi i hvert fald normalt, det står også herude på væggen. Det bliver man ikke i det her forsøg, man bliver behandlet forskelligt, afhængigt af

om man er født i lige år eller i ulige år. De, der bliver udtaget til at deltage i forsøget, får pålagt et tilbud og kan blive sanktioneret, hvis de ikke tager imod det. Tilsvarende kan en person med nøjagtig den samme sygdom stå ved siden af og ikke blive sanktioneret, fordi vedkommende ikke får det tilbud. Man bliver behandlet forskelligt.

Så nævner ministeren udtalelsen fra kammeradvokaten, og det er jo meget godt. Nu var det før min tid i Folketinget, men så vidt jeg erindrer, er kammeradvokaten tidligere blevet underkendt i landsretten i forhold til 300-timersreglen, så derfor tror jeg ikke, at man skal fæste alt for meget lid til det og sige, at alt, hvad kammeradvokaten siger, er fuldstændig korrekt. Uanset hvad han nu måtte mene og hvad det er, han har svaret på, har vi fra oppositionens side stillet spørgsmål for at få svar fra kammeradvokaten på, om forsøget er lovligt, om han mener, at det er lovligt at aktivere og at sanktionere. Det har vi ikke fået svar på.

Så der, hvor vi mener vi står, er, at det er borgernes retssikkerhed, der står på spil her. Man kan ikke, uanset om de syge skal hjælpes eller ej, behandle dem forskelligt, og man kan heller ikke behandle dem efter en lov, der endnu ikke er vedtaget. Derfor, og det vil jeg så gøre nu, vil jeg på vegne af Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at beskæftigelsesministerens forsøg »Aktive – hurtigere tilbage« ikke har haft hjemmel til at gøre forskel på og aktivere sygemeldte omfattet af sygedagpengeloven, pålægger Folketinget regeringen straks at indstille forsøget »Aktive – hurtigere tilbage«.« (Forslag til vedtagelse nr. V 61).

Kl. 13:17

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak. Jeg skal bede ordføreren blive stående; der er nogle bemærkninger. Der er nu fremsat et forslag til vedtagelse, som jeg skal lade indgå i de videre forhandlinger.

Den første for korte bemærkninger er hr. Jens Vibjerg.

Kl. 13:17

Jens Vibjerg (V):

Det undrer mig lidt, at vi står her med en hasteforespørgsel, for det er jo fuldstændig klokkeklart fra det åbne samråd, vi havde om det sam-

me spørgsmål, at der ikke er noget at komme efter her. Der er klokkeklar hjemmel i loven, sygedagpengelovens § 80, til de her forsøg, så det er ikke noget med en lov, der skal vedtages, der ligger på bordet; der er lovhjemmel til det. Det er jo oven i købet blevet bekræftet af kammeradvokaten.

Jeg skal sige, at der er to muligheder her. Den ene er den, at man, når man ikke vil forstå det her, er fatesvag – siger vi i Jylland – og den anden er, at man ikke vil forstå. Og da jeg jo ved, at den socialdemokratiske ordfører ikke er fatesvag, er det jo altså så den socialdemokratiske ordfører, der ikke vil forstå det her, for det er skåret ud i pap. Er det så ikke lidt spild af tid at bruge en hasteforespørgsel til den her sag, som på et åbent samråd er blevet endevendt?

Kl. 13:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:19

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er jo rigtigt, at vi har diskuteret det på det åbne samråd, hvor den daværende beskæftigelsesminister gentog sin forklaring igen og igen uanset de spørgsmål, der blev stillet. Det, som er vores opfattelse, er, at vi ikke har fået svar på de spørgsmål, og derfor ønsker vi så også en hurtig forespørgsel her i Folketinget, inden sagen behandles videre.

Kl. 13:19

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Vibjerg.

Kl. 13:19

Jens Vibjerg (V):

Nu er der jo ingen tvivl om, at der er hjemmel til det her; det ligger jo klokkeklart. Så må meningen med at sætte spørgsmålstejn ved det her, rejse tvivl om det, jo være, at Socialdemokraterne slet ikke ønsker, at vi skal hjælpe syge tilbage på arbejdsmarkedet. Er det ikke en kynisk tilgang til mennesker at have den holdning, at bare vi giver dem nogle sygedagpenge, er den hellige grav vel forvaret – de skal ikke hjælpes tilbage til arbejdsmarkedet?

Kl. 13:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:20

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nej, nu tror jeg nok, at ordføreren misforstår en lille smule. Jeg tror også, jeg sagde det før i min tale, nemlig at vi er meget, meget positive over for, at syge skal hjælpes tilbage. Det er der over-

hovedet ikke nogen tvivl om. Og man skal også overholde den lov, der er. Problemet i den her sag handler jo om, at det *ikke* er klart, at der er ordentlig lovhjemmel for at gennemføre forsøget, hvor man går ud og sanktionerer syge, uden at der er lovgrundlag for det.

Kl. 13:20

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Knud Kristensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:20

Knud Kristensen (KF):

Ordføreren kommer i sin fremlæggelse ind på, at nu viste det sig, at der var et flertal imod lovforslaget. Det er vel rent faktisk det, der ligger til grund for, at man fremskynder sådan en hasteforespørgsel som den her.

Samtidig med, at det er det, der ligger til grund for, at vi får en hasteforespørgsel, understreger hr. Lennart Damsbo-Andersen, at kammeradvokatens vurdering af den her sag ganske enkelt er forfæjlet. Så vil jeg gerne have, at hr. Lennart Damsbo-Andersen kunne præcisere, hvor hr. Lennart Damsbo-Andersen har den viden fra.

Kl. 13:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:21

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg kan jo starte med det sidste. Jeg ved jo ikke, hvad kammeradvokaten vil sige, når jeg ikke kender hans svar endnu.

Så må jeg også korrigere ordføreren, fordi jeg og vi har ikke haft nogen opfattelse af, at der har været flertal imod lovforslaget. Det tror jeg da ikke at der er nogen der kan være i tvivl om. Det, som der tegnede sig, var et flertal imod forsøget, fordi det tydeligvis gik ud over syge mennesker, der helt uforvarende, fordi de tilfældigvis boede i en af de 17 kommuner, der var med i forsøget, kunne risikere at blive ringet op midt i alvorlig sygdom osv. Derfor har vi bedt om både samrådet og også den her forespørgsel.

Kl. 13:22

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Knud Kristensen.

Kl. 13:22

Knud Kristensen (KF):

Nu var jeg til en høring her i formiddag, hvor der var mange gode og fantastiske indlæg om mange situationer, hvor netop den sygemeldte var blevet fastholdt i virksomheden og i det job, som den pågældende havde. Det er selvfølgelig

noget, virksomheden og den pågældende lønmodtager har indgået en aftale om.

Synes hr. Lennart Damsbo-Andersen ikke – hr. Lennart Damsbo-Andersen var også til stede – at de mange gode resultater viser det, vi egentlig skylder de sygemeldte på det danske arbejdsmarked, nemlig en fastholdelse i de situationer, hvor det kan lade sig gøre?

Kl. 13:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:23

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jo, det kan jeg kun give medhold i. Det er jo helt klart, og det fremgik også af høringen i dag, at der er rigtig, rigtig god grund til at hjælpe de syge i forhold til at beholde den arbejdsplads, de har, eller også hjælpe dem hen på en anden arbejdsplads. Det kan man gøre ved et samarbejde mellem arbejdsgiver, kommune, socialrådgiver, læge osv., hele vejen rundt. Det er der overhovedet ikke nogen tvivl om. Det har jeg heller ikke sat spørgsmålstegn ved.

Det, som vi stiller spørgsmål om fra oppositionens side her, er den retssikkerhed, der er for borgere, at der fra Folketingets side kan laves beslutninger eller det godkendes, at man går ud og praktiserer forsøg, uden at der er lovhjemmel, hvor man kan fratage folk deres sygedagpenge.

Kl. 13:23

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 13:24

Morten Østergaard (RV):

Jeg har nok en lidt mere nuanceret tilgang end de to andre spørgere, for det er jo helt åbenlyst, at der er sket nogle klare fejl. Det har kammeradvokaten jo også påpeget, og det har ført til en præcisering af forsøgsbekendtgørelsen. Der er bestemt ikke nogen grund til at uddele flotte stilkarakterer for det forløb, der har været. Derfor synes jeg også, at det er helt legitimt at rejse sagen.

Jeg synes bare, det er vigtigt at slå to ting fast, for hr. Lennart Damsbo-Andersen taler om retssikkerheden. De borgere, der måtte have mistet deres sygedagpenge, har på præcis samme måde som enhver anden borger ret til at klage over det og i sidste ende med grundloven i hånden gå til domstolen for at indbringe en forvaltningsafgørelse for domstolen. Der kan lovligheden så blive prøvet, så retssikkerhedsmæssigt er de præcis lige så godt stillet. Så det er kun, hvis

hr. Lennart Damsbo-Andersen mener, at det, at kommunen følger op i forhold til de syge, er en slags straf, og at de retssikkerhedsmæssigt er anderledes stillet.

Kl. 13:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:24

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er jo fint nok, at den borger, der uretmæssigt bliver ramt af en sanktion, kan anke på lige fod med det, man kan i andre sager.

Det, som vi så gør herinde, er, at vi anker over for ministeren, at man i det hele taget går ud og laver forsøget, uden at der er lovhjemmel til det.

Kl. 13:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:25

Morten Østergaard (RV):

Men det er jo så det, som er den afgørende disput, altså ministeriet mener, at der er lovhjemmel, og hr. Lennart Damsbo-Andersen mener noget andet. Det, de pågældende, som føler sig urimeligt ramt af det her, så må gøre, er jo at benytte ankesystemet eller i sidste ende gå til domstolen. Her i landet er det jo domstolen, der afgør, hvad der er lovligt og ulovligt og ikke et flertal i Folketinget – heldigvis, kan man sige.

De kan ændre lovene, hvis de vil, men det er jo altså i sidste ende domstolene, der må afgøre, om det her er ulovligt eller lovligt. Det skal jo foregå ved, at nogle af dem, der mener sig uberegtiget frataget deres sygedagpenge, klager og går til domstolene.

Men jeg fik ikke svar på den anden del af mit spørgsmål, som jeg flettede ind sidst, nemlig at det vel ikke er sådan, at Socialdemokraterne mener, at det, at kommunerne følger op i forhold til de syge – som vi netop har været til konference om hele formiddagen er det nødvendige – skal betragtes som en straf. Det er jo det, der er anderledes for de berørte borgere, nemlig at der sker en tidligere og en mere fokuseret opfølgning. Det er vel ikke nogen straf, det skulle vel gerne være en hjælp.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:26

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg beklager, at jeg ikke svarede på det før, men jeg vil næsten sige, at det måske er tydeligt – det er noget af det, jeg har sagt tidligere – at vi er

fuldstændig enige i, at det er vigtigt og godt, at der bliver fulgt op. Problemet i det her er måden, man gør det på, altså, at det er et forsøg, som ikke sker på et lovligt grundlag.

Kl. 13:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 13:26

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Der er jo ingen tvivl om, at det er en noget uskøn affære, vi fra starten har set i forbindelse med det her forsøg, men jeg går ud fra, at hr. Lennart Damsbo-Andersen er enig med mig i, at det ikke er forsøget som sådan, der er noget galt med, men at det er det, at ministeriet ikke fra starten havde gjort rede for, hvor bemyndigelsen til at lave forsøget lå. For jeg går ud fra, at hr. Lennart Damsbo-Andersen er klar over, at mange forsøg er blevet sat i værk, uden at vi har behandlet det her i salen, netop fordi der findes så mange love, som bemyndiger ministeren til at starte et forsøg op. Der ligger mange forsøg, vi har også TTA-forsøget under Forebyggelsesfonden, så der er rigtig mange forsøg, der gør sig gældende. Men jeg går ud fra, at hr. Lennart Damsbo-Andersen er enig med mig i, at det ikke er nødvendigt at få det vedtaget ved lov her i salen for at lave et forsøg.

Kl. 13:27

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:27

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er fuldstændig rigtigt, at man ikke behøver at vedtage lovgivning om forsøg. Jeg er også enig i, at det er o.k. at lave et forsøg i forbindelse med tidligere og fremskyndet aktivering osv., men det må ske på frivillig basis, så folk har mulighed for at kunne sige fra og ikke bliver sanktioneret for det. Og det er jo det, der er problemet i den her sag, for hvis man siger fra, bliver man også sanktioneret og mister sine sygedagpenge på et lovgrundlag, som endnu ikke er vedtaget.

Kl. 13:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 13:28

Bent Bøgsted (DF):

I den forbindelse vil jeg godt spørge hr. Lennart Damsbo-Andersen, hvem der afgør, om folk har mistet deres sygedagpenge på et forkert grundlag. Er det ikke ankeinstansen, der afgør det? Jeg går ikke ud fra, at hr. Lennart Damsbo-Andersen

sen mener, at det er os, der sidder hernede i Folketingssalen, der skal bedømme hver enkelt sag og afgøre om sygedagpengene er mistet berettiget eller uberettiget. Det må være de jurister, der sidder i ankeinstansen, der afgør den slags.

Kl. 13:28

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:28

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Det er korrekt, at konkret har den omhandlede sygemeldte eller de sygemeldte, for der er jo flere sager, ved vi, mulighed for at anke. Men det, der er galt, er, at de overhovedet bliver sat i den situation, hvor det er nødvendigt at anke en afgørelse, for den afgørelse skulle jo aldrig have været truffet, for der er ikke noget grundlag for at gøre det.

Kl. 13:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er ikke flere bemærkninger. Tak til ordføreren. Og så er det Venstres ordfører, hr. Jens Vibjerg.

Kl. 13:29

(Ordfører)

Jens Vibjerg (V):

Dagens forespørgsel, der spørger, om ministeren vil standse sygedagpengeforsøget »Aktive – hurtigere tilbage«, kan forhåbentlig besvares med et klart nej, og så er den for så vidt ikke længere. Men jeg kan da også begrunde, hvorfor forsøget efter Venstres mening er rigtig godt.

Det langvarige sygefravær er højt i Danmark, og ethvert langvarigt sygefravær er en trussel mod tilknytningen til arbejdsmarkedet. Arbejdet er for langt de fleste afgørende både økonomisk og socialt. Derfor har vi en forpligtelse til at gøre vores bedste for at sikre, at den sygemeldte ikke mister tilknytningen til sit arbejde, hvis det på nogen måde er muligt, og hvis det er foreneligt med den syges helbred. Det er det heldigvis i rigtig mange tilfælde, og vi ved, at en aktiv indsats hjælper.

Forsøg kan gøre os klogere på, hvilke tiltag der har den bedste effekt, og kan give den sygemeldte de bedste muligheder for at holde forbindelsen til arbejdsmarkedet og for at undgå udstødning af arbejdsmarkedet. Jeg kan ikke forstå, at nogen kan sætte spørgsmålstejn ved den indsats, der bliver gjort med dette forsøg, og jeg fatter ikke, at nogen kan mene, at vi bare skal lade syge mennesker være overladt til sig selv. Det er, synes jeg, en noget kynisk tilgang til mennesker.

Når man stiller forespørgslen, må det jo være, fordi man ønsker forsøget stoppet og altså ikke ønsker, at vi skal gøre vores bedste for at hjælpe mennesker. Men det er jo en typisk venstrefløjstilgang: Bare giv folk lidt penge, så har vi vores på det tørre, og så er samvittigheden i orden.

I Venstre er vi af en helt anden opfattelse: Vi mener, vi har en forpligtelse til ud over at sikre det økonomiske at give de bedste betingelser for, at de sygemeldte ikke mister tilknytningen til arbejdsmarkedet, eller at de, hvis *det* ikke er muligt, snarest igen får foden inden for arbejdsmarkedet.

Forespørgslen er også inderlig overflødig, idet vi jo lige før påske havde et åbent samråd om spørgsmålet, og her blev hver en sten vendt. Så det er spild af tid at debattere sagen her i salen. På samrådet blev der også sat spørgsmålstegn ved forsøgets lovlighed, men det blev dog klart dokumenteret, at forsøget er fuldt lovligt:

Jeg skal derfor på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti, Det Konservative Folkeparti og Det Radikale Venstre fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget noterer sig, at regeringen på baggrund af trepartsaftalen om sygefravær har igangsat forsøget »Aktive – hurtigere tilbage«. Folketinget noterer sig, at Beskæftigelsesministeriet har udsendt en præciseret forsøgsbekendtgørelse og har gennemgået de foreliggende sager, hvor sygedagpengeudbetalingerne er stoppet i forbindelse med forsøget, og at ministeriet vurderer, at udbetalingerne ikke er stoppet uberettiget.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 62).

Kl. 13:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er nu fremsat endnu et forslag til vedtagelse, som jeg ligeledes skal lade indgå i de videre forhandlinger.

Så er der en række bemærkninger. Den første er fra hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:32

Bjarne Laustsen (S):

Forsøg kan jo være udmærket, og dem foregår der mange af. I det hele taget viser den her forespørgselsdebat med al tydelighed, at det var godt, at vi fik den, for der er jo trods alt sket ændringer deri. Det var jo helt tydeligt, at man havde været ved at kløjes i det; man havde henvist til forkerte paragraffer. Det her forsøg handler jo

om, at man i regeringen tror på, at folk bliver raske af, at sygedagpengene tages fra dem, at kræftsyge, folk, der har været i kemobehandling, bare skal aktiveres, og hvis de ikke gør det på en tilfredsstillende måde, tager man bare sygedagpengene fra dem. Hvorfor kunne man ikke lave et forsøg med at ringe til folk eller aktivere dem eller noget andet, uden at det havde den konsekvens, at sygedagpengene bliver taget fra dem? Er det, fordi man tror, at det hjælper og man bliver mere rask, at en kræftpatient bliver mere rask af, at man tager sygedagpengene fra vedkommende?

Kl. 13:33

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:33

Jens Vibjerg (V):

Nu er jeg ked af at måtte sige det, men her er der noget, som hr. Bjarne Laustsen helt har misforstået. Det her handler ikke om at tage sygedagpengene fra folk. Det her handler om et forsøg, hvor vi hjælper syge mennesker tilbage på arbejdsmarkedet eller fastholder dem på arbejdsmarkedet. Det er det, der ligger. Hvis hr. Bjarne Laustsen havde været til høringen i formiddags, ville han have hørt, at samtlige paneldeltagere sagde, at det bedste, vi kan gøre for syge, simpelthen er at have en tidlig opfølgning i forhold til arbejdsmarkedet. Det sikrer den størst mulige tilknytning til arbejdsmarkedet, den største chance for at vende tilbage til arbejdsmarkedet på fuld tid, og det har vi da en forpligtelse til at hjælpe dem med.

Kl. 13:34

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:34

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan se i en lang række artikler, at der er medlemmer af Tinget fra både Dansk Folkeparti og De Konservative, der synes, at det her sygedagpengeforsøg er grotesk og helt urimeligt. Ministeren brugte i sin tale udtrykket »uden en rimelig grund«. Hvad er en rimelig grund? For det, der sker, er jo, at når kommunen tager sygedagpengene, kan det godt være, at der er en ankeinstans, der kan gøre, at de får pengene tilbage igen, men i den mellemliggende tid skal folk jo også have forsørgelse, og der er der ingen forsørgelse at få. Er det ikke korrekt, må jeg spørge hr. Jens Vibjerg, at man med det her forsøg gør det sådan, at folk får frataget sygedagpengene, og så må man jo tro på, at de bliver mere raske af

at gennemføre den konsekvens, som ligger Venstre på sinde, nemlig det der kontrolsamfund i stedet for at have tillid til folk. Hvorfor er der ikke tillid til sundhedsvæsenet, når man er i gang med en kemobehandling og kan gøre den behandling færdig og så komme tilbage til arbejdsmarkedet efterfølgende?

Kl. 13:35

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:35

Jens Vibjerg (V):

Nu må hr. Bjarne Laustsen jo ikke få tilhørerne til at få det indtryk, at hr. Bjarne Laustsen er fattesvag, for det ved jeg jo ikke er tilfældet. Det her handler overhovedet ikke om at tage forsørgelsen fra nogle mennesker. Det handler om at hjælpe syge tilbage til arbejdsmarkedet. Der er ingen her, der har fået sanktioner, der ikke er hjemmel til i loven, og som de altså ville have fået under alle omstændigheder. For det er klart, at hvis man ikke lever op til lovens krav, er der en sanktion, men det er jo ikke det, forsøget handler om.

Kl. 13:35

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:35

Eigil Andersen (SF):

Ordføreren siger, at det er spild af tid, at vi har den her debat. Det vil man vel altid være tilbøjelig til at sige, hvis man har en meget pinlig og meget, meget dårlig sag. Som det også er fremgået af det, som De Radikale og Dansk Folkeparti har sagt, er det, der er foregået, meget, meget uskønt. Det er jo klart, at man skal hjælpe syge, men det skal gøres på en menneskelig måde, ikke ved at jage dem, og det er der store elementer af i det, som regeringen vil.

Det, som jeg vil spørge ordføreren om, er: Først kommer forklaring nr. 1 på, hvor lovligheden i det her er henne. Den bliver skudt ned af en juridisk professor. Så kommer forklaring nr. 2 fra Beskæftigelsesministeriet. Den bliver også skudt ned af en juridisk professor. Så kommer forklaring nr. 3, og den bliver efter min mening også skudt ned af den pågældende professor. Gør det ikke ordføreren urolig, at ministeriet kommer med tre forskellige forklaringer for at bevise, at det her skulle være lovligt?

Kl. 13:36

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:36

Jens Vibjerg (V):

Tak. Altså, vi er jo enige om, at loven er i orden, at der er hjemmel i loven til det her forsøg. Så har der været lidt uklarhed i en bekendtgørelse, og så er der en medarbejder, som kommer til at henvise til en forkert paragraf. Det er trods alt en menneskelig fejl, som ikke har nogen indflydelse på indholdet i lovgivningen. Jeg synes da ikke, at det, at en medarbejder kommer til at lave en forkert henvisning, berettiger til, at man nu pludselig skal gøre det her til et stort problem. Hjemmelen i loven er klokkeklar, så enkelt er det.

Kl. 13:37

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:37

Eigil Andersen (SF):

Absolut ikke, den er ikke spor klar, og jeg vil til det med at betegne det, at man kommer med tre forskellige forklaringer som en medarbejders fejl og ansvar, sige, at sådan fungerer tingene altså ikke i et ministerium. Det er landets højeste autoritet på arbejdsmarkedsområdet, vi her taler om, og man skulle tro, at det var en førsteårselev på universitetet. Der står nævnt forskellige ting i den nuværende lov, man som syg har pligt til at deltage i. Man har f.eks. pligt til at blive behandlet hos sin læge eller i øvrigt i sundhedssystemet. Men der står i loven simpelt hen intet om, at man har pligt til at deltage i aktivering, som kan være arbejde. Det står der simpelt hen ikke noget om, og det er klart, at hvis man skal kunne miste sygedagpengene på det grundlag, skal det stå i loven.

Kl. 13:38

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:38

Jens Vibjerg (V):

Nu er loven klar, og SF's ordfører kan jo bare slå op i den. Det står i sygedagpengelovens § 80, så det er jo til at have med at gøre.

Nu synes jeg også, at vi lige skal have for øje, hvad det her handler om, nemlig at hjælpe de syge tilbage på arbejdsmarkedet. Det er også derfor, arbejdsmarkedets parter inklusive fagbevægelsen synes, at det er en regel, vi skal videreføre med det nye lovforslag, vi har til behandling her i Tinget i disse uger. Vi skal netop have mulighed for at yde en aktiv tidlig indsats for folk, der bliver syge. Det handler jo altså om at hjælpe mennesker, så de ikke bliver udstødt fra

arbejdsmarkedet og ender på en livsvarig offentlig forsørgelse uden tilknytning til arbejdsmarkedet. Det betyder jo utrolig meget negativt økonomisk og socialt at miste fodfæstet på arbejdsmarkedet. Det skal vi gøre alt for at der ikke er nogen gør.

Kl. 13:39

Anden næstformand (Søren Espersen):

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:39

Per Clausen (EL):

Hvis det ikke var, fordi det var alvorligt, ville det næsten være muntert at høre hr. Jens Vibjerg gentage, at det her ikke handler om at tage penge fra folk. Jamen hvad handler det så om for de fem mennesker, som har fået frataget deres eksistensgrundlag med henvisning til, at de ikke har ønsket at deltage i et forsøg? Det handler om, at de har fået frataget deres eksistensgrundlag, og så har de oven i købet kunnet opleve det helt særegne, at først skete det med henvisning til én paragraf, så skete det med henvisning til en anden, og så skete det med henvisning til en tredje. Jeg tror ikke, at de mennesker deler hr. Jens Vibjergs opfattelse af, at det her bare er en mindre teknisk fejl, som vi ikke skal spille tid på her i Folketingssalen.

Kl. 13:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:40

Jens Vibjerg (V):

Jamen det, vi diskuterer, altså forsøget, har jo ikke noget med forsørgelsen at gøre, for der er en klar hjemmel til – og det skal der også være hjemmel til – at hvis ikke man medvirker, har det nogle konsekvenser, og det er ens, uanset om man er med i forsøget eller ikke er med i forsøget. Forsøget går kun ud på at hjælpe mennesker tilbage på arbejdsmarkedet.

Kl. 13:40

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:40

Per Clausen (EL):

Men det ændrer vel ikke noget ved den kendsgerning, at det er forsøget, som er forklaringen på, at de fem mennesker har fået frataget deres eksistensgrundlag, for det er jo netop deres manglende vilje til at deltage i et forsøg, som har været udslagsgivende. Jeg har godt set, at den tidligere beskæftigelsesminister har sagt, at det ikke kan udelukkes, at disse mennesker også var

blevet ramt af en sanktion, hvis de ikke var blevet udpeget til at deltage i forsøget. Men så er det vel også sagt så klart og tydeligt, som det overhovedet kan siges af den tidligere beskæftigelsesminister, at disse mennesker er blevet frataget deres penge, fordi de ikke har ønsket at medvirke i et forsøg.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:41

Jens Vibjerg (V):

Nu er det sådan, at den del, der ikke deltager i forsøget, jo har de samme forpligtelser, og det vil sige, at hvis kommunen havde stillet krav om nogle ting og de ikke havde været med i forsøget, så ville det være nøjagtig det samme regelsæt, der gjaldt i forhold til den sanktion, der er. Så der er ingen forskel, og lige meget hvor tit hr. Per Clausen gentager det, er der ingen forskel.

Kl. 13:41

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:41

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Allerførst vil jeg godt sige, at jeg har noteret mig, at hr. Jens Vibjerg nu et par gange har brugt et ord, der hedder fattesvag. Der, hvor jeg kommer fra, er det et ord, som vi meget sjældent bruger, fordi det er det samme som at sige dum, og det plejer vi ikke sådan at gå og sige til hinanden. Det ved jeg heller ikke om man skal gøre her i Folketinget, jeg har i hvert fald ikke tænkt mig at gøre det.

Jeg kunne godt tænke mig at spørge ordføreren, om ikke han er enig i, at borgere i det her land skal behandles ens, og at de skal behandles ud fra et retligt grundlag, som er i orden.

Kl. 13:42

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:42

Jens Vibjerg (V):

Jeg mener faktisk ikke, at borgere skal behandles ens, for på den måde kommer man til at behandle mange forkert. Vi skal have en individuel tilgang til den enkelte, så vi hjælper bedst muligt. Det er jo også det, der ligger i det forslag, vi har til behandling her. Vi har en individuel tilgang til mennesker, sådan at de får den optimale behandling i forhold til den situation, de står i. Der er altså forskel på, om man har en skulderskade

eller man har en kræftsygdom; de skal altså behandles forskelligt.

Kl. 13:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 13:43

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Men vil ordføreren så ikke give mig ret i eller i hvert fald bekræfte, at i de tilfælde, vi hører om her, er der i hvert fald minimum fem personer, der er blevet frataget deres sygedagpenge? De er blevet frataget dem i en situation, hvor andre, hvis de havde været i den samme situation, ikke var blevet frataget deres sygedagpenge, altså er de ikke blevet behandlet ens.

Kl. 13:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 13:43

Jens Vibjerg (V):

Det er jo et tænkt eksempel, for de fem personer kunne lige så godt være frataget sygedagpengene uden for forsøget.

Kl. 13:43

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til ordføreren.

Så skal jeg lige sige, at det her er en hasteforespørgsel, så det kan godt ske, at jeg vil prioritere ordførerne i forbindelse med korte bemærkninger, så vi kan dæmpe antallet lidt ned.

Hr. Bent Bøgsted fra Dansk Folkeparti som ordfører.

Kl. 13:43

(Ordfører)

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jeg tror, hr. Bjarne Lausten skal høre fra starten af, hvad jeg vil sige, inden han beder om ordet; det er sådan lidt praktisk først at høre noget, inden man spørger. Det er godt, at hr. Bjarne Lausten har humoristisk sans.

Med hensyn til forsøg tror jeg, vi alle sammen er enige om, at et forsøg kan føre til mange gode ting. Der er gennemført rigtig mange forsøg fra politisk side. Det er også blevet gjort ude i kommunerne. Når kommunerne arbejder med at få ledige i arbejde i forbindelse med behandling af sygdomme, gennemfører kommunerne også mange forsøg. Fra Folketingets side bliver der gennemført mange forsøg; det er blevet gjort hele vejen igennem. Nogle forsøg kræver en vedtagelse ved lov, og andre forsøg kan gennemføres igennem en eksisterende bekendtgørelse eller ministerbemyndigelse. Det forsøg her

har man så fundet kan gennemføres ved en bemyndigelse, der ligger der i forvejen.

Det, man kan kritisere – og det har jeg også selv været ude at kritisere i forbindelse med forsøget her – er den situation, at vi først fik en forklaring på, at forsøget havde hjemmel i én paragraf, så i en anden paragraf og så en tredje paragraf. Det var en uskøn situation, og det får os til at gå ud og sige: Hvad er det egentlig, der sker her; er det ikke lovligt at gennemføre det her forsøg?

Det har så vist sig med de oplysninger, der er kommet siden, at der er lovhjemmel til at gennemføre forsøget, men det er klart, at det medfører en hel del kritik af ministeriet for sagsgangen, for havde det været i orden fra starten af, så tror jeg egentlig ikke, vi havde haft den debat her. Så derfor er det også vigtigt fremover, at ministeriet sikrer sig, at paragrafferne er på plads, inden man sætter noget i gang i den forbindelse.

Når det så er sagt, vil jeg sige, at jeg har fået en gennemgang af de sager, hvor folk har mistet deres sygedagpenge under forsøget, og jeg har også set kammeradvokatens udtalelse; det ligger på beskæftigelsesministerens hjemmeside, som man kan gå ind og se på. Men det står klart for Dansk Folkeparti, at er der nogen, der uberegtiget har mistet deres sygedagpenge, og sker det på et forkert grundlag, skal de selvfølgelig have deres sygedagpenge tilbage, og derfor går jeg jo ud fra, at de, der har mistet sygedagpengene, anker deres sager, hvis de mener, at de har mistet dem på et forkert grundlag. For det er jo ikke sådan, at det er os inde i Folketinget, der skal sidde og afgøre, om man mister sygedagpenge eller ikke; det er de myndigheder, der arbejder med det, det er de jurister, der sidder der, og så har vi jo ankeinstansen til at afgøre, om det er sket på et forkert grundlag. Så jeg håber da, at de, der har mistet dem og synes, det er uretfærdigt, så anker sagerne.

Med hensyn til de sager, som jeg har set, virker det ikke lige umiddelbart, som om det er nogle sager, hvor de ikke også kunne have mistet sygedagpengene i forhold til den eksisterende lovgivning, og det er et spørgsmål om, hvordan man agerer. For i dag er det jo netop sådan, at man, hvis man ikke møder op til en samtale, udebliver, ikke reagerer eller ikke kommer til et møde, kan miste sygedagpengene. Det kan man i dag ifølge givne lovgivning. Og det er der, hvor vi fremadrettet har lavet det sådan, at man kun mister dem, indtil man så deltager igen. Vi har jo været opmærksomme på, at der var nogle

problemer der, og det bliver der rettet op på i den nye lovgivning.

Men at sige, at et forsøg er ulovligt, når der så bliver redegjort for, at der er bemyndigelse til det, mener jeg absolut er en forkert vinkel at tage. Vi kan kritisere, at det har været sådan en uskøn affære, og det er også blevet gjort – det har jeg også gjort over for ministeriet, det er en uskøn affære, og det er ikke noget, vi ønsker at se igen på den måde – men hvis vi siger, at man ikke kan lave et forsøg på et område, hvordan skal vi så finde ud af, om der er en indsats, der virker? Det synes jeg ville være forkert. Men der skal selvfølgelig fra starten af være den rigtige lovhjemmel til at lave forsøget.

Kl. 13:48

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:48

Bjarne Laustsen (S):

Nu vil jeg nødig af hr. Bent Bøgsted beskyldes for at være fattesvag, og det var derfor, jeg markerede så hurtigt. Vi har jo et samråd med fødevareministeren kl. 14 – og der tror jeg i øvrigt også hr. Bent Bøgsted er medlem og er velkommen, men man kan jo kun være ét sted ad gangen. Så min hurtighed skyldes, at jeg har noget på hjerte, og derfor vil jeg spørge: Tror Dansk Folkeparti på, at det her forsøg kun virker, hvis der er den sanktion, at man tager sygedagpengene fra folk? Det er jo det, hr. Bent Bøgsted argumenterer med, nemlig at det kun virker, hvis vi tager sygedagpengene fra folk.

Der siger fru Colette L. Brix jo til en avis, at det, man gør, virker helt urimeligt. Der er mere sus i skørterne, må jeg sige, end der er hos hr. Bent Bøgsted. Og derfor vil jeg spørge: Tror hr. Bent Bøgsted virkelig på, at kemopatienter, kræftpatienter, der har fået kemo, bliver mere raske af, at man tager sygedagpengene fra dem? Vi ved, at hvis man gør det og der så er en ankelighed, går der lang tid, inden folk får behandlet deres sag. Bliver de mere raske af at miste deres sygedagpenge?

Kl. 13:49

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:49

Bent Bøgsted (DF):

Jeg vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at der, så vidt jeg ved, ikke er nogen kræftpatienter imellem, som har mistet deres sygedagpenge på grund af det her forsøg. Og så vidt jeg ved, er det også sådan, at hvis man har en kræftsygdom, der gør, at

man ikke kan deltage i en aktiv indsats, skal man selvfølgelig heller ikke deltage, og så mister man ikke sygedagpengene på det grundlag. Det er i hvert fald det, der ligger i det.

Men når vi så snakker om, om forsøget ikke virker uden mulighed for bortfald af sygedagpenge, vil jeg sige, at kammeradvokaten har udtalt, at hans vurdering er, at det ikke kan virke, uden at der også er en sanktionsmulighed. Det kan hr. Bjarne Laustsen gå ind og læse på beskæftigelsesministerens hjemmeside, hvor man kan læse kammeradvokatens udtalelse, altså at det ikke kan virke, hvis ikke der er en sanktionsregel, for så har man ingenting ud af det her forsøg.

Kl. 13:50

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 13:50

Bjarne Laustsen (S):

Det er en kendt sag, at hr. Bent Bøgsted er i lommen på beskæftigelsesministeren, i hvert fald på den tidligere beskæftigelsesminister, jeg skal ikke udtale mig om den nye, for det har jeg ikke erfaringsgrundlag for – det vil tiden vise. Men det, jeg ikke vidste, var, at hr. Bent Bøgsted også er i lommen på kammeradvokaten. Jeg troede, at Dansk Folkeparti var et politisk parti med politiske holdninger, der handler om, hvad man selv tror, og tror man virkelig på, at folk bliver mere raske af, at man tager sygedagpengene fra dem?

Kunne man ikke gennemføre det her forsøg uden at have den sanktion med? Det må Dansk Folkeparti da have en holdning til. Fru Colette L. Brix har det, så hvorfor har hr. Bent Bøgsted som ordfører på området det ikke? Det er det, der er interessant. Tror man virkelig på, selv om der er en ankemulighed, og selv om folk kan få pengene tilbage, at folk bliver mere raske, når de har mistet deres sygedagpenge?

Kl. 13:51

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:51

Bent Bøgsted (DF):

Hr. Bjarne Laustsen prøver på at dreje det i en anden retning, for det, jeg sagde før i det første svar, var jo netop, at så vidt jeg ved, er der ikke nogen kræftpatienter imellem dem, der har mistet deres sygedagpenge. Og kræftpatienter kan jo blive fredet i systemet; hvis lægen siger, at de ikke kan deltage, skulle det jo være en mærkelig kommune, der siger, at de med vold og magt vil tvinge kræftpatienterne igennem et forløb. Det

tror jeg ikke at der er nogen kommuner der vil gøre – jeg ved det selvfølgelig ikke, men jeg håber da ikke, at der er nogen kommuner ved deres fulde fem, som vil tvinge nogle dødsyge mennesker igennem et forløb. Så er det i hvert fald en fejl, måske fordi de mangler nogle oplysninger om den pågældende patient.

Det fremgik også af høringsen i dag om sygefravær, og det kunne hr. Bjarne Laustsen have hørt, hvis han havde været til stede; der redegjorde Kræftens Bekæmpelse netop for, at der i nogle tilfælde var manglende oplysninger. Vi hørte også, at hvis det drejede sig om manglende oplysninger, kunne kommunerne komme i den situation, at de kontaktede en, der egentlig ikke burde kontaktes.

Kl. 13:52

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Clausen, kort bemærkning.

Kl. 13:52

Per Clausen (EL):

Jeg har godt læst kammeradvokatens redegørelse og kan konstatere, at kammeradvokaten nu også er blevet sådan en slags ekspert på, hvordan man kan lave forsøg, man kan lære noget af. Kammeradvokaten udvider hele tiden sine kompetenceområder, og det kan være klogt, hvis man ønsker stadig væk at blive lyttet til.

Jeg vil godt spørge hr. Bent Bøgsted om en ganske enkelt ting: Hvornår var det, hr. Bent Bøgsted blev overbevist om, at det er i orden, at man fratager folk deres sygedagpenge, fordi de ikke ønsker at medvirke i et forsøg? For det er jo kernen i den her sag, og jeg mener at kunne huske, at hr. Bent Bøgsted tidligere har udtalt, at det var han imod. Men hvornår var det, han nåede frem til, at det var en rigtig god idé?

Kl. 13:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:53

Bent Bøgsted (DF):

Det, jeg har været imod, har selvfølgelig været, hvis der har været nogle, der uberettiget har mistet deres sygedagpenge på grund af et forsøg, som ikke giver hjemmel til, at de kan miste sygedagpengene. Det var også det, jeg sagde i min ordførertale, nemlig at hvis der er nogen, som uberettiget har mistet deres sygedagpenge, så skal de selvfølgelig have dem tilbage. Det er klart. Derfor håber jeg også, at de, der har mistet dem og føler, at det er uberettiget, så klager til ankeinstansen.

Kl. 13:53

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:53

Per Clausen (EL):

Jeg må forstå, at det, hr. Bent Bøgsted siger nu, er, at han slet ikke har ændret opfattelse i den her sag. Og når der har været en udtalelse af ham i Danmarks Radio, som grangivelig lyder, som om hr. Bent Bøgsted siger, at det jo ikke kan passe, at folk fratages deres sygedagpenge, fordi de ikke ønsker at medvirke i et forsøg, så må det jo være, fordi Danmarks Radio har klippet hr. Bent Bøgsteds udtalelser sender og sammen, for det har han aldrig sagt.

Det er bare det, jeg vil have hr. Bent Bøgsted til at bekræfte, nemlig at der er manipuleret med hans udtalelser af Danmarks Radio, så det er fremstået, som om han har sagt noget andet end det, han har sagt, for hr. Bent Bøgsted har altid ment det, han siger i dag, og han har slet ikke ændret holdning.

Kl. 13:54

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:54

Bent Bøgsted (DF):

Det er da rigtigt, at jeg på et tidspunkt har sagt, at de ikke skulle miste sygedagpengene på grund af et forsøg, hvis der ikke var hjemmel til det. Det, der ligger i det, er, at da de startede den udsendelse i Danmarks Radio, var det i opstartsfasen, det var snart den ene paragraf, snart den anden paragraf og også en tredje paragraf, der gjaldt, og der var ikke klarhed over, hvor hjemmelen til at lave forsøget lå henne.

Derfor er det klart, at hvis fratagelsen sker på et grundlag, der ikke hører hjemme nogen steder, så mister folk dagpengene uberettiget på grund af et forsøg, og det burde ikke være sket. Det er min opfattelse, at ministeriet langt om længe fik taget sig sammen til at komme med en redegørelse for, hvor hjemmelen til dette forsøg lå henne. Det er min opfattelse, at ministeriet er kommet med den nu, det skulle bare være kommet med den først, inden forsøget startede, så havde vi undgået hele den her affære, så havde vi undgået det program i Danmarks Radio, som kørte på det her.

Kl. 13:55

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Eigil Andersen, kort bemærkning.

Kl. 13:55

Eigil Andersen (SF):

Dansk Folkeparti vil jo gerne gøre sig til bl.a. de syges beskytter. Problemet er, at man ikke lever op til det. Det viser den her sag, hvor der er fem personer, der har mistet deres sygedagpenge, jo meget tydeligt.

Det hele er jo sådan set meget enkelt. Der er 3.000 syge i Danmark i 17 kommuner, som bliver stillet over for nogle aktiveringstilbud, bl.a. arbejde. Så er der 3.000 andre mennesker i Danmark, som ikke bliver stillet over for de samme krav. Deri ligger jo, at de, der er omfattet af forsøget, som de har pligt til at deltage i, bliver stillet over for nogle aktivitetstilbud, som de andre ikke gør, og så er det jo klart, at de så vil kunne risikere at miste deres sygedagpenge, når det bliver kørt på den måde, at det sker, hvis man ikke deltager i forsøget. Det er da forskelsbehandling, så det batter.

Kl. 13:56

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:56

Bent Bøgsted (DF):

I loven om sygefravær og om aktiv indsats ude i kommunerne er det jo sådan allerede i dag, at hvis en person er sygemeldt og ikke møder op til en samtale i kommunen, så kan vedkommende miste sine sygedagpenge. Det kan man i dag. Det har ikke noget med forsøget at gøre. Der kan man miste sygedagpengene.

Hvis man så deltager i et forsøg og udebliver fra en samtale, så kan man efter eksisterende lovgivning miste sygedagpengene. Der er jo ikke forskel på forsøget og på gældende lov. Der, hvor det kan give problemer, er, hvis man adskiller det helt og siger, at der ligger nogle meget, meget specielle regler i forbindelse med forsøget, som betyder, at folk mister sygedagpengene. Det kan så være kritisabelt, hvis ikke det afgøres efter gældende lovgivning og heller ikke efter fremtidig lovgivning, og der er det, jeg siger, at jeg så håber, at de mennesker, der har mistet deres sygedagpenge, anker, så vi kan få afklaret én gang for alle, om de har mistet deres sygedagpenge uberettiget, for det kan vi ikke sidde og bedømme hernede i Folketingssalen. Dansk folkeparti har ikke i sinde uberettiget at tage sygedagpenge fra nogen.

Kl. 13:57

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 13:57

Eigil Andersen (SF):

Jeg kan så forstå, at Dansk Folkeparti har fået indblik i de her sager i modsætning til os andre. Men jeg vil sige, at jeg ikke føler, der er blevet svaret på det, som jeg har spurgt om og rejst som et problem, og jeg kan da også sige, at beskæftigelsesministeren jo i et svar af 7. april markerede, at ministeren var usikker på, om der var sket noget forkert her. Ministeren har bedt kommunerne om at undersøge sagerne. Og sagens kerne er jo, at i den liste, der er i sygedagpengeloven, over, hvornår man kan stoppe sygedagpengene, står der intet om, at man kan få dem frataget på grund af aktivering. Ordføreren har ret i, at man kan få dem frataget, på grund af at man udebliver fra samtaler.

Kl. 13:58

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 13:58

Bent Bøgsted (DF):

Nu er det sådan, at aktivering dækker over mange ting: at man skal møde op til en samtale, at man skal møde op til en psykolog, det er faktisk også en del af aktiveringen. Så aktivering er mange ting. Aktivering er sådan et ord, der omfatter rigtig mange ting. Det er ikke kun aktivering i den forstand, at man skal ud at arbejde. Aktivering kan være mange ting, og hr. Eigil Andersen vil også i det nye lovforslag om sygefravær, som hr. Eigil Andersen har været til høring om, kunne se, at aktiveringen af de syge kan dække over mange ting. Det kan også være en træningsperiode, hvor man skal til noget genoptræning. Det dækker over rigtig meget.

Men det er og bliver ikke Dansk Folkepartis holdning, at man skal tage sygedagpenge fra folk uberettiget. Så skal det ankes, og så skal de have dem tilbage, hvis de har mistet dem uberettiget.

Vedrørende kammeradvokaten kan jeg oplyse hr. Eigil Andersen om, at de sager kan læses på ministeriets hjemmeside.

Kl. 13:59

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 13:59

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg noterede mig, at hr. Bent Bøgsted bruger udtrykket uskønt. Jeg ved, at hvis man på godt jysk siger, at noget ikke er så ringe, betyder det, at det er rigtig godt. Så når hr. Bent Bøgsted bruger

udtrykket uskønt, så tager jeg det, som at det er rigtig, rigtig grimt. Det kan ordføreren jo så lige kommentere kort.

Jeg vil gerne spørge til baggrunden for, at hr. Bent Bøgsted og andre i regeringspartierne på et tidspunkt har udtrykt, at den her forsøgsordning må ændres, sådan at man ikke bliver ringet op midt om natten, eller at man, selv om man er alvorligt syg, skal forklare, hvad man har tænkt sig at gøre, og hvornår man vil tilbage på arbejde; at man ikke bliver frataget penge, hvis man bliver sat til noget aktivering, man ikke kan klare osv.

Er der overhovedet ændret i den måde, det her forsøg kører på ude i kommunerne? Mens vi har hele den her diskussion, hvor vi snakker om paragraffer og alt muligt andet, er der så ændret noget i den adfærd ude i kommunerne?

Kl. 14:00

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:00

Bent Bøgsted (DF):

Selvfølgerlig skal man tænke på, at det her er et forsøg, hvor man afprøver nye metoder, men de sanktionsregler, der har betydning, at nogle har mistet deres sygedagpenge, er jo de samme sanktionsregler, som ligger i den gamle lovgivning. Der skal man se på: Hvad er årsagen til, at de har mistet sygedagpengene? Så er det, jeg siger – og det vil jeg gerne gentage, gentage og gentage – at hvis der er nogle, der uberettiget har mistet deres sygedagpenge, skal de selvfølgelig have dem tilbage igen. Og jeg ser gerne, at de, der har mistet deres sygedagpenge under det her forsøg, anker deres sager, hvis de har følt sig dårligt behandlet. Det håber jeg de gør. Så kan det afklares en gang for alle, om de har mistet dem uberettiget.

Kl. 14:01

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:01

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jamen det er da dejligt at høre og få bekræftet her, at selv om Dansk Folkeparti og hr. Bent Bøgsted stiller sig op og siger, at de er de syges forsvarere, er det altså o.k., at man vender bunden i vejret på folk og tager pengene ud af lommerne på dem, også selv om man overhovedet ikke har et grundlag for at gøre det. Det er jo det, der sker – det vil jeg også godt bede om en kommentar til – nemlig at det er uberettiget. Det er uberettiget, for så vidt at de overhovedet kommer i den situ-

ation, at der kan være mulighed for at fratage dem deres sygedagpenge. Er det ikke korrekt?

Kl. 14:01

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:01

Bent Bøgsted (DF):

Den situation, at de kunne miste deres sygedagpenge, kunne de også komme i efter gældende lov. Sådan er det. Jeg kan sige igen: Jeg håber, at de fem personer, eller hvor mange det nu bliver, når forsøgsordningen er færdig, vil anke deres sager, så det kan blive afklaret, om de har mistet deres sygedagpenge uberettiget, eller de ikke har. Har de mistet dem uberettiget, skal de selvfølgelig have dem tilbage hurtigst muligt.

Kl. 14:02

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Jens Vibjerg for en kort bemærkning.

Kl. 14:02

Jens Vibjerg (V):

Jeg vil gerne rose DF's ordfører for den holdning og det menneskesyn, som Dansk Folkeparti lægger for dagen her, nemlig at tage hånd om de syge. Det står i modsætning til venstrefløjen, der som opposition nu vil tage også de syge som gidsler i kampen mod regeringen og Dansk Folkeparti, der er støtteparti for regeringen. Det er jo lidt fantastisk, at vi må høre, at venstrefløjen her synes, at vi bare skal lade de syge gå for lud og koldt vand frem for at hjælpe dem tilbage til arbejdsmarkedet. Så jeg er meget tilfreds med, at Dansk Folkeparti også har det menneskesyn, at vi skal hjælpe syge mennesker.

Kl. 14:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:03

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er rigtigt. Som vi også hørte under høringen om sygefravær, skal man netop gøre en stor indsats for at få de syge hurtigere tilbage til arbejdsmarkedet. Det er det, de gerne vil, og det er det, der hjælper mange til at holde modet oppe, altså at de har et sted, de kan vende tilbage til. Vi hørte også, at hvis man havde kontakt til den virksomhed, hvor man var ansat, så var der 80 pct., der vendte tilbage til arbejdsmarkedet, men hvis man mistede kontakten efter 3 måneder, lå der ret hurtigt en fyreseddel. Så det er meget vigtigt, at man bliver ved med at holde kontakt til den virksomhed, hvor man er i beskæftigelse. Det var det, vi hørte på høringen om sygefravær.

Jeg mener så absolut, at den indsats, vi gør for at hjælpe de syge tilbage til arbejdsmarkedet, fuldt ud er berettiget.

Kl. 14:03

Anden næstformand (Søren Espersen):
Tak til ordføreren. Så er det SF's ordfører, hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:04

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

Lov er lov, og lov skal holdes. Sådan plejer det at lyde fra de borgerlige partier, inklusive Dansk Folkeparti. Så kan man spørge: Skal loven så også overholdes, når det gælder forsøg med syge mennesker, der kan miste deres sygedagpenge? Nej, det mener regeringen ikke, og det gør Dansk Folkeparti heller ikke i praksis. Det er det, som den her sag viser, for her tvinger man syge til at deltage i noget, som der ikke er lov hjemmel til. Det er simpelt hen sandheden, uanset hvad der er sagt i øvrigt.

Jeg personligt er dybt rystet. Man skulle jo tro, at Danmark var en bananrepublik, hvor magthaverne efter forgodtbefindende indførte den ene og den anden regel, uden at det var vedtaget her i Folketinget, og det går selvfølgelig ikke. Det skal stoppes, der skal være orden i sagerne. Man vil frygtelig gerne diskutere indsatsen over for syge, men det, som er det centrale i dag, er, at der skal være en lovhjemmel, og det er der ikke. Jeg kan sige, at i det materiale, som beskriver Beskæftigelsesministeriets forsøg i de 17 kommuner, praler man ligefrem af, at det giver mulighed for at afprøve effekten af det, som regeringen vil indføre med sit nye forslag til sygedagpengelov. Men det er altså ikke vedtaget endnu. Lovforslaget har kun været til førstebehandling.

Jeg kan citere fra et af notaterne i forbindelse med forsøget i de 17 kommuner:

»Der bliver således mulighed for at afprøve effekten af indsatsen i udvalgte jobcentre, forinden lovgivningen træder i kraft« – forinden lovgivningen træder i kraft! Det er så det, som medfører, at syge får at vide i et brev, som de modtager, at de kan miste deres sygedagpenge, hvis de ikke deltager i aktivering, herunder arbejde.

Jeg mener, at ministeren er langt ude i tovene, når der skal svares på, hvad lovhjemmelen for det her er. Der er kommet de her tre forklaringer, som er blevet nævnt, og jeg synes, det er grotesk, at man i visse tilfælde presser syge ud i en aktivering, som udsætter deres helbredelse. Det

er fremgået af udsendelserne i Danmarks Radios P 1. Beskæftigelsesministeren opfører sig, som om det var det rene wild west i USA i gamle dage, hvor lovløsheden rådede.

I virkeligheden mener jeg, at der er tale om en tilståelsessag fra ministeriets egen side. Ministeriets egne ord bekræfter, at man ikke kan tvinge syge til aktivering, som man gør i det her forsøgsprojekt. Det kan simpelt hen læses ud af det lovforslag om sygefravær, som vi har haft til førstebehandling, og det er beskrevet i afsnit 4.2.2. i bemærkningerne til lovforslaget, hvad den nuværende lov indebærer. Der står:

»Efter gældende regler kan kommunen ikke give personer, der modtager sygedagpenge, tilbud om en aktiv indsats efter lov om aktiv beskæftigelsesindsats, medmindre deres arbejdsevne er så begrænset, at de er berettiget til revalidering efter kapitel 6 i lov om aktiv socialpolitik, og der skal ske en afklaring af deres arbejdsevne.«

Det er Beskæftigelsesministeriets egne ord, og så er der sådan set ikke mere at sige. Her står, at man med den nuværende lov ikke kan give syge personer tilbud om aktivering, forstået som arbejde, medmindre der er tale om revalidering og afprøvning af deres arbejdsevne. Men der er simpelt hen ikke så mange, der skal revalideres, som dem, der deltager i forsøget, en gruppe på 3.000 mennesker. Derfor er det her simpelt hen ulovligt, og det er på høje tid, at det bliver stoppet i de 17 kommuner.

Kl. 14:08

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra hr. Jens Vibjerg:

Kl. 14:08

Jens Vibjerg (V):

Tak. Nu er det da heldigt for hr. Eigil Andersen, at han ikke står på talerstolen og skal udtale sig under ministeransvar, for så ville hr. Eigil Andersen jo hurtigt komme i problemer. Det er jo et held, at man som almindeligt folketingsmedlem sådan set kan sige, hvad man vil, også selv om det er direkte forkert.

Altså, selv om man gentager en ting mange gange, bliver den jo ikke mere rigtig, så jeg kan ikke forstå, at hr. Eigil Andersen ikke vil se i øjnene, efter at vi har haft et langt åbent samråd, efter at vi har debatteret nu her, at der er en klar lovhyggemmel i sygedagpengeloven til de her forsøg. Så der er ikke noget som helst at komme efter. Jeg forstår simpelt hen ikke hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:09

Eigil Andersen (SF):

Jeg har ikke spor imod at udtale mig under ministeransvarlighedslovens regler, for det, som jeg siger her, er rigtigt. Der bliver så repeteret nogle ting i det, som hr. Jens Vibjerg siger. Jeg gentager:

»Efter gældende regler kan kommunen ikke give personer, der modtager sygedagpenge, tilbud om en aktiv indsats efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats ...«.

Det betyder altså arbejde, og det citerer jeg fra Beskæftigelsesministeriets eget lovudkast, som jeg står med her. Det står i afsnit 4.2.2. i bemærkningerne til lovforslaget. Og så er der sådan set ikke mere at sige, for det er ministeriets egen vurdering. Det, der er tale om her, er, at man optræder med to forklaringer på den samme sag.

Kl. 14:09

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Jens Vibjerg.

Kl. 14:09

Jens Vibjerg (V):

Nu er det jo klart, at lovgivningen i hvert fald er helt på plads. Det, der så undrer mig, er, at SF trods alt ikke har så meget hjerte i forhold til syge mennesker, at SF synes, at vi skal gøre, hvad vi kan for at hjælpe dem tilbage på arbejdsmarkedet. Vi parkerer dem på en hylde, og så er de overladt til sig selv. Jeg havde rent faktisk troet, at SF havde lidt mere hjerte med i det arbejde, der handler om at tage hånd om syge mennesker, at man var parat til at gøre den indsats, der skal til for at hjælpe dem tilbage på arbejdsmarkedet. Hr. Eigil Andersen har i hvert fald hørt i formiddag, hvad det er, der skal til, og det er jo også det, der ligger i det her forsøg.

Derfor forventer jeg da også, at det lovforslag, vi har til behandling i de her uger i Folketinget, vil få hr. Eigil Andersens fulde støtte.

Kl. 14:10

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:10

Eigil Andersen (SF):

Det vil det på ingen måde, for der er alt for mange elementer af jagt på de syge i det lovforslag. Der er også enkelte positive elementer, det vil jeg da gerne sige.

Men det er lidt problematisk, når hr. Jens Vibjerg taler i øst og jeg snakker i vest. For der bli-

ver talt om, hvad man skal gøre over for syge, og ikke om juraen i det her. Og juraen er altså, at der ingen lovhjemmel er. Det, der står i den nu-gældende sygedagpengelov, er, at der er nogle bestemte situationer, hvor man kan fratage mennesker deres sygedagpenge, og i det, der er remset op om de situationer, hvor man kan fratage mennesker deres sygedagpenge, er der i den nu-værende lov ikke nævnt noget om, at det kan ske, hvis man ikke deltager i aktivering. Det kommer til at stå i den nye lov, men jeg troede, at Venstre var et parti, der gik ind for, at lov skal holdes, som den ser ud nu.

Kl. 14:11

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bent Bøgsted for en kort bemærkning.

Kl. 14:11

Bent Bøgsted (DF):

Tak. Jeg kan forstå på hr. Eigil Andersen, at forsøget her er ulovligt, og at man ikke skal miste dagpengene. Det er så det. Det har ikke været nede i salen, og det er ikke vedtaget ved lov i den forbindelse.

Men det undrer mig lidt, at hr. Eigil Andersen siger det på den måde, for det vil jo sige, at hvis det var sådan, at det havde været til lovbehandling hernede og det blev gennemført nøjagtig på samme måde, så var det helt i orden for hr. Eigil Andersen, som forsøget kørte. Selv om der var nogle, der mistede deres sygedagpenge, var det helt i orden – hvis bare det havde været behandlet i Folketingssalen. Jeg kan forstå på hr. Eigil Andersen, at det er det, det drejer sig om. Men nu er det på en bemyndigelse, der ligger i gældende lovgivning, at der bliver lavet et forsøg, og så er det ikke i orden.

Kl. 14:12

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:12

Eigil Andersen (SF):

Nej, hverken i den ene eller den anden situation synes jeg, at det er i orden indholdsmæssigt, og derfor stemmer vi imod den kommende lov.

Men problemet er jo, at man ikke kan begynde at gennemføre ting efter en kommende lov, som ikke er vedtaget. Undskyld, jeg siger det; det er altså temmelig langt ude. Og jeg forstår slet ikke, at et parti som Dansk Folkeparti, som plejer at sige, at lov er lov, og at lov skal holdes, kan se på det, som der bliver gjort her, nemlig at man bare kan lave et forsøg, uden at der er lovhjemmel til det. Det er meget forbavsende for mig.

Kl. 14:13

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Bent Bøgsted.

Kl. 14:13

Bent Bøgsted (DF):

Jamen det er jo også det, som redegørelsen fra ministeriet har vist: at der er bemyndigelses-hjemmel til at lave det her forsøg. Det er det, der er blevet godtgjort.

Men der er en ting, der egentlig undrer mig lidt. Hr. Eigil Andersen er normalt en meget varm fortaler for det, fagforeningerne kommer med. Lige her har fagforeningerne – dvs. LO, der har aftaler med Dansk Arbejdsgiverforening og Kommunernes Landsforening sammen med regeringen – selv aftalt, at der skal igangsættes et forsøg med »Aktive – hurtigere tilbage« til arbejdsmarkedet. Og det, hr. Eigil Andersen nu står og siger her, er, at LO ikke har lavet deres hjemmeopgave godt nok, og at det er meget utilfredsstillende, at LO egentlig har lavet den her aftale sammen med Dansk Arbejdsgiverforening og kommunerne. Er det sådan, det skal opfattes?

Kl. 14:14

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:14

Eigil Andersen (SF):

Nu er hr. Bent Bøgsted inde i en helt anden diskussion igen – den havde vi fredag før påske – som handler om, hvad man i fremtiden skal gøre over for syge mennesker.

LO har intet som helst at gøre med det forsøg, som er blevet foranstaltet i de her 17 kommuner, og den lovlighed, der diskuteres her, har LO da heller intet at gøre med.

Jeg vil sige: Der bliver henvist til, at kammeradvokaten har udtalt sig om, at det her er lovligt. Men kammeradvokaten er jo ikke et sandhedsvidne. Kammeradvokaten er statens advokat og får penge for at lave sit arbejde, og det er jo ikke sådan, at det på den måde er en neutral instans. Kammeradvokaten kan sagtens tage fejl, og det mener jeg også er sket i den her sag.

Kl. 14:15

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Knud Kristensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:15

Knud Kristensen (KF):

Nu ved jeg, at hr. Eigil Andersen har et sobert menneskesyn. Jeg ved også, at hr. Eigil Andersen var til høring her i formiddag, hvor vi netop fik mange gode resultater præsenteret og hørte,

hvordan virksomheder har taget hånd om sygemeldte i de pågældende virksomheder. Og apropos de mange gode resultater, synes hr. Eigil Andersen så ikke, at vi her fra Folketingets side bør vise omsorg for, at man netop tager hånd om de sygemeldte, sådan at de har mulighed for at kunne fastholdes i deres job?

Kl. 14:15

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:15

Eigil Andersen (SF):

Jeg kan kun kvittere og sige, at jeg også ved, at hr. Knud Kristensen har et ganske udmærket menneskesyn. Og med hensyn til indsatsen over for syge er det udmærket som princip, at man gør noget på et tidligt tidspunkt, men jeg kan ikke gå ind for det, som der bliver lagt op til generelt, at man skal skræmme folk og true med at fratage dem sygedagpengene og sådan noget.

Men det her handler jo om, hvorvidt der er en lovhjemmel til at lave et forsøg, inden en ny lov er vedtaget. Jeg tror gerne, jeg vil læse et citat op igen fra den projektbeskrivelse, hvor man anfører, hvad der er tale om:

»Forsøget »Aktive – hurtigere tilbage« ligger inden for rammerne af lovforslaget for så vidt angår aktive tilbud. Der bliver således mulighed for at afprøve effekten af indsatsen i udvalgte jobcentre, forinden lovgivningen træder i kraft.«

Her står med rene ord, at man altså praktiserer noget i forlængelse af en lovgivning, som ikke er vedtaget endnu.

Kl. 14:16

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Knud Kristensen.

Kl. 14:16

Knud Kristensen (KF):

Kammeradvokaten har netop skrevet:

»Beskæftigelsesministeren kan efter aftale med en kommune tillade, at der bliver lavet forsøgsordninger ...«.

Mener hr. Eigil Andersen virkelig, at det bør vi debattere ned under gulvtæppet her i Folketingssalen? Mener hr. Eigil Andersen ikke, at vi skal prøve at se på de positive elementer i det og så tage udgangspunkt i den høring, som vi havde i formiddag, og som var en fantastisk høring?

Kl. 14:17

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:17

Eigil Andersen (SF):

Det var en fantastisk glimrende høring, det er vi helt enige om. Det, der står i sygedagpengelovens § 60, er, at man kan iværksætte nogle forsøg, herunder med digitale løsninger. Det er i en helt anden boldgade. Så er der et kapitel i sygedagpengeloven, hvori der står, i hvilke situationer man kan miste sine sygedagpenge. I det kapitel står der intet som helst om, at man kan miste sine sygedagpenge, hvis man bliver sendt i aktivering, herunder i arbejde. Men der står, at man kan miste dem, hvis man f.eks. ikke går til sin læge eller deltager i behandling, som kan gøre, at man bliver helbredt for sin sygdom. Men det er noget andet.

Kl. 14:18

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:18

Morten Østergaard (RV):

Når man laver forsøgsbemyndigelser, er det selvfølgelig, fordi forsøgene skal ligge ud over det, som er den gældende lov; for ellers var der jo ikke nogen grund til at lave forsøget, så kan man jo bare praktisere det inden for den gældende lov.

Men det, som jeg synes er afgørende, er den diskussion, der nu er, hvor hr. Eigil Andersen er overbevist om, at der ikke er en lovhjemmel for forsøget, mens beskæftigelsesministeren er overbevist om, at der er en lovhjemmel. En hvilken som helst sygedagpengemodtager, der måtte miste sine sygedagpenge, kan jo mene, at det var uberettiget, indbringe sagen for klagesystemet og siden hen eventuelt med grundloven i hånden marchere ind i en retssal, hvor der så kan tages stilling til, hvem der har ret, og hvem der ikke har ret.

Der vil jeg bare bede hr. Eigil Andersen om at bekræfte, at retssikkerheden for de pågældende er fuldstændig intakt, de kan klage på nøjagtig samme vilkår og kan i sidste ende gå til domstolene og få den disput, som hr. Eigil Andersen har med beskæftigelsesministeren, afprøvet i praksis.

Kl. 14:18

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:18

Eigil Andersen (SF):

Jo, naturligvis kan man gå til domstolene, hvis man orker det. Vi taler her om syge mennesker, og det kræver store ressourcer at gå til domsto-

lene. Sagerne kan være langvarige, og de kan være mentalt belastende, og der er også risiko for, at man kommer til at betale nogle sagsomkostninger. Så det er jo ikke helt enkelt.

Det, der er det generelle, er, at vi ikke skal bringe mennesker ud i den situation. Selv om der er en bemyndigelse til at lave forsøg, herunder med digitale indberetningsløsninger, er jeg sikker på, at jurister vil sige, at når der er et kapitel i loven, som omhandler bortfald af sygedagpenge, skal et sådant bortfald af sygedagpenge som en rettighed, den enkelte har, være nævnt her, og det er den ikke. Det er jo ikke sådan, at man, fordi der er en forsøgsbemyndigelse, kan ophæve alle andre regler. Sådanne fungerer det jo ikke.

Kl. 14:19

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:19

Morten Østergaard (RV):

Nej, og det kunne jo så være en spændende diskussion i en eventuel retssag. Men i første omgang kan man jo klage helt omkostningsfrit over det, og det vil så til sidst ende i Ankestyrelsen, som jo tidligere også har underkendt Beskæftigelsesministeriet i andre sager, hvor man så har måttet rette ind. Så retssikkerheden er til stede for de enkelte, de kan klage, medmindre hr. Eigil Andersen mener, at enhver sygedagpengemodtager er uden nogen form for retssikkerhed, uanset om de er i forsøget eller uden for forsøget.

Det andet element er, at det, som er argumentet fra ministerens side, og som så må stå sin prøve, jo er, at man, hvis ikke man lever op til de krav, der er i kapitel 6 om opfølgning, som yderste konsekvens som følge af kapitel 7, kan miste sine sygedagpenge. Og man kan lave forsøg med de ting, der er i kapitel 6. Når man derfor kan lave forsøg med de ting, der ligger til grund for, at folk kan få sygedagpenge, følger det derfor, at man også kan ifalde sanktionen.

Det er to forskellige juridiske vurderinger, det må stå sin prøve i ankesystemet, og det står enhver frit for at klage.

Kl. 14:20

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:20

Eigil Andersen (SF):

Det Radikale Venstre har gjort noget ganske udmærket ved her for nylig at påpege, at skatteministeren på skatteområdet har taget forskud på en lovgivning, der ville komme, og det har man

rigtigt anført fra Det Radikale Venstres side er imod gældende regler. Så forbyr det mig virkelig, at Det Radikale Venstre her forsvarer, at man etablerer sådan noget som det her, for den opfølgning, der er tale om ifølge sygedagpenge-loven, omfatter på ingen måde aktivering forstået som arbejde. Den omfatter diverse lægelige ting og at vurdere folks arbejdsevne, hvis de skal have gjort det.

Kl. 14:21

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det den konservative ordfører, hr. Knud Kristensen.

Kl. 14:21

(Ordfører)

Knud Kristensen (KF):

Jeg er i og for sig ked af, at vi med udgangspunkt i L 165 skal have en debat, der kun handler om de dårlige sider af en tænkt situation.

Jeg erkender, at der var en situation, hvor en kræftbehandlet dame blev ringet op – var det på sygehuset? – og det er selvfølgelig forkert. Jeg erkender, at den proces, vi sætter i gang med L 165, er en proces, som er meget fint betonet. Man skal virkelig have en god dømmekraft i forbindelse med at give den pågældende, som er i et sygeforløb, et tilbud om arbejde. Men jeg synes, at L 165 som helhed er et lovforslag, der netop tager hånd om den sygemeldte, uanset hvilken situation vedkommende er i.

Under førstebehandlingen af L 165 brugte jeg udtrykket, at det netop er rimeligt, at den sygemeldte kommer i centrum. Det sker på et tidspunkt, hvor den sygemeldte under alle omstændigheder har allermost behov for at få en samtale, næsten uanset hvad sygdommen drejer sig om. Som det har været hidtil, kunne den sygemeldte gå alene med sin sygdom; virksomheden havde ikke mere brug for den pågældende; virksomheden måtte ikke henvende sig til den sygemeldte.

Samarbejdet, hvormed den sygemeldte kan vende tilbage til virksomheden i måske en time om ugen, måske ti timer om ugen eller noget andet i et forløb, gør trods alt, at man hele tiden har sin dagligdag i balance med virksomheden, med arbejdskollegaer osv. Jeg synes, det er rimeligt, at vi tager hånd om det, ved at vi gennemfører L 165, og derfor er jeg ked af, at der i forslaget til vedtagelse her i dag kun hersker den negative attitude, at man vil fratage den enkelte sygedagpenge og alverdens forskellige ting. Det er ikke sandheden.

Det er helt klart præciseret i forbindelse med nogle forskellige situationer, at man ikke kan tilbyde en sygemeldt noget, som vedkommende ikke kan leve op til på baggrund af sygdommen. Det er, hvis behandlingen er en hindring; det er, hvis den syge er i en fast handlings- eller genoptræningsplan; det er, hvis den syge har graviditetsbetingede sygdomme, og det er mange andre definerede årsager. I de tilfælde kan man ikke gå ind og tvinge den sygemeldte til noget. Jeg synes, det her er en meget fin lovgivning.

Jeg har henvist til den høring, som har fundet sted her i Landstingssalen i dag, for der hørte vi jo om adskillige gode resultater fra virksomheder, der har en social indsigt og en social interesse i at gøre medarbejderne til fundamentet i virksomheden. Jeg synes, vi skylder at give mulighed for, at man fra virksomhedernes side kan drage omsorg for de sygemeldte i en tid, hvor de har det allersværest.

Kl. 14:25

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:25

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu taler vi jo nogenlunde samme sprog – det kan godt være, at vi har lidt forskellig accent, og det kan jo kun være berigende – men jeg har en eller anden fornemmelse af, at vi ikke snakker om de samme ting, at vi lidt snakker om æbler og bananer. For jeg kan ikke erindre, at jeg eller nogen andre her har talt om L 165, altså om, hvorvidt vi nu synes, at den lovgivning er god eller dårlig.

Vi taler om, hvorvidt det er i orden, at man har startet et forsøg med baggrund i det lovforslag, der er fremsat, uden at det først er blevet vedtaget. Det kan jo så i øvrigt undre, at man har forsøg kørende med et lovforslag, som så bliver vedtaget, og så tager man evalueringen, efter at loven er vedtaget. Det er jo rigtig smart, kan man næsten forstå.

Men det, jeg godt vil spørge ordføreren om, er, hvorfor han siger, at det er en tænkt situation, når vi ved, at der er sygemeldte derude, som bliver frataget deres sygedagpenge. Tror ordføreren også, at de synes, det er en tænkt situation?

Kl. 14:26

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:26

Knud Kristensen (KF):

Der er fem sager. Ud af de samtaler og af de processer, som man har sat i gang, er der fem situationer, men her i dag har jeg hørt de forskellige ordførere fra oppositionens side – der netop ellers ikke gjorde det, da man fremsatte beslutningsforslaget – problematisere det langt, langt ud over det, som er det reelle. Og det er det, jeg kalder en tænkt situation.

Jeg henviser så til den høring, som var i formiddag, hvor hele panelet, alle deltagere, udviste stor sympati for, at man netop gjorde noget for den enkelte sygemeldte. Jeg synes rent faktisk, det er lidt beskæmmende, at hr. Lennart Damsbo-Andersen ikke også kan bidrage til det.

Kl. 14:27

Anden næstformand (Søren Espersen):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen.

Kl. 14:27

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Nu er det jo ikke mig, der skal ud og give nogle folk hjælp, så de er i stand til at komme igennem deres sygdom og tilbage på arbejdsmarkedet. Det kan jeg jo gøre i en anden situation, når jeg ikke er i Folketinget.

Den høring, vi var til i formiddag, var jo ganske glimrende. Jeg er fuldstændig enig i ordføreren fremstilling af, at der er rigtig gode muligheder, og dem skal vi også tage fat i, men det er jo slet ikke det, diskussionen handler om her.

Det her handler om den principielle situation, hvor vi har en regering, der sætter forsøg i gang, uden at der er lovgrundlag for det, hvor der altså er mulighed for, at folk bliver sanktioneret på et helt forkert grundlag. Vi har hørt mange gode forklaringer på, at der jo ikke er grundlag for at gå ud at sanktionere. Der er ikke engang grundlag for at aktivere. Det kan være, at der kommer det, når lovforslaget bliver vedtaget, men det er der ikke på nuværende tidspunkt. Man tager forskud på glæderne og sætter en proces i gang, og det er det, der er det afgørende her i dag.

Kl. 14:28

Anden næstformand (Søren Espersen):

Ordføreren.

Kl. 14:28

Knud Kristensen (KF):

Jeg kan kun præcisere, som jeg har gjort det tidligere, ud fra det fra Kammeradvokaturen, hvori der står:

Beskæftigelsesministeren kan efter aftale med en kommune tillade, at der bliver lavet en for-
søgsordning.

Når jeg får et skriv fra Kammeradvokaturen, hvori det står, har jeg fuld tillid til, at det, der er gennemført, er i overensstemmelse med de faktiske regler.

Kl. 14:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 14:29

Per Clausen (EL):

Jeg ved ikke, hvem det er, hr. Knud Kristensen har hørt sige, at vi ikke ønsker at gøre noget for at hjælpe syge mennesker til at bevare deres tilknytning til arbejdsmarkedet og vende tilbage til det. Jeg har godt hørt, at hr. Jens Vibjerg har en lang række interessante overvejelser om, hvad nogle skulle have sagt, men der er ikke nogen, der har sagt det, så jeg forstår i grunden ikke rigtigt, hvad vi skal med den her debat. Jeg går også ud fra, at L 165 bliver behandlet tre gange, så der er god grund og tid til at behandle lovforslaget dér.

Kl. 14:29

Det, den her debat handler om, hvor hr. Knud Kristensen har kunnet svare på, hvad han synes lyder rimeligt, er, at man etablerer et forsøg, og hvis der af en eller anden grund er nogle af de mennesker, der udpeges til at deltage i det forsøg, som synes, at de sådan set ikke vil deltage i det forsøg, de vil sådan set foretrække at blive behandlet efter de almindelige regler på området, får de at vide, at de bliver frataget deres sygedagpenge. Synes hr. Knud Kristensen, at det er rimeligt?

Kl. 14:30

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:30

Knud Kristensen (KF):

Nu ligger det sådan, at man vurderer, om den enkelte, som under en sygeperiode er til samtale om et forløb, kan gennemføre det, som man henviser den pågældende til. Hvis det viser sig, at den pågældende kan klare 2 timer om ugen, så er det 2 timer om ugen, den pågældende deltager i forsøget, om det så er på virksomheden, eller om det er i noget andet, f.eks. opkvalificering, eller om det er i noget helt tredje. Men hvis det viser sig, at den pågældende lægger armene over kors og siger, at det kan han ikke, og hvis man vurderer, at det er en tilsidesættelse af muligheden for netop at kunne holde sig aktiv på sit arbejde, så er det i de situationer, at der er nogle sanktioner.

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:31

Per Clausen (EL):

Jeg må så konkludere, at hr. Knud Kristensens synspunkt er det ganske enkle, at det efter hans opfattelse er rimeligt, lovligt og i orden, at den måde, som vi behandler mennesker, der modtager sygedagpenge på, er den, at vi siger: Vi har måske ikke lige fået lavet loven om, så vi har fået strammet det så meget op, som vi gerne vil, men vi igangsætter et forsøg, og hvis I ikke ønsker at medvirke i det forsøg, tager vi sygedagpengene fra jer.

Det er vel realiteten i hr. Knud Kristensens svar, og det er sådan set tydeligt nok.

Kl. 14:31

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ordføreren.

Kl. 14:31

Knud Kristensen (KF):

Nu har jeg jo mange gange konstateret, at når hr. Per Clausen og undertegnede udveksler forskellige synspunkter, kan de godt ramme noget forbi hinanden. Jeg kan forstå, at vi også i den her debat rammer noget ved siden af hinanden.

Jeg har det syn på den sygemeldte, den tilskadekomne, at vi skal være ordentlige og drage omsorg for, at den pågældende ikke bliver trukket ud i en anden proces, for det med at være syg er også et spørgsmål om, at man kan blive psykisk syg af at være syg. Der synes jeg, at vi har et ansvar for at drage omsorg for den pågældende.

Kl. 14:32

Anden næstformand (Søren Espersen):

Tak til ordføreren. Så er det De Radikales ordfører, hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:32

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, det er berettiget, at der er rejst en debat om den her forsøgsordning. Om det er egnet til en forespørgsel, vil jeg lade det være op til andre at vurdere, men jeg synes i hvert fald, at debatten har været helt berettiget, al den stund der har været en række fejl i processen, som har skabt behov for at præcisere forsøgsbekendtgørelsen.

Men hvis vi skal starte der, hvor det hele starter, er det jo i diskussionen om, hvordan vi bedst muligt bekæmper sygefraværet til gavn for de syge, til gavn for arbejdsgiverne og til gavn for

samfundsøkonomien i almindelighed. Arbejdsmarkedsudvalget var i formiddag vært ved en konference om netop det tema, hvor en række forskere og praktikere redegjorde for, hvordan man rundt omkring vurderer, hvordan man bedst kan hjælpe folk, der har sygefravær, tilbage til deres arbejde, hvilket er til gavn for både dem selv og deres arbejdsgiver.

Der er ingen tvivl om, at vi ved noget om det, men vi ved slet ikke nok om det i dag. Det blev klart sagt fra alle sider, at der er behov for at gøre en systematisk viden om, hvad der virker, når man ønsker, at folk, der er sygemeldte, hurtigst muligt vender tilbage til deres arbejde – selvfølgelig samtidig med at deres sygdom behandles i sundhedssystemet. Det blev eksplicit sagt af forskerne, at der netop er behov for et sådant systematisk og videnskabeligt forsøg. Det var formentlig også baggrunden for, at man i forbindelse med den aftale, som DA, LO og KL lavede med regeringen om sygefraværet, blev enige om at igangsætte kontrollerede forsøg.

Der udnytter man så den forsøgsbemyndigelse, der er i sygedagpengeloven, hvorefter man altså kan teste – det har jeg forstået ligesom var præmissen i bemærkningerne, dengang man vedtog sygedagpengeloven – hvordan ideer, som man har til, hvordan man skal ændre loven, vil virke i praksis, inden man jager til at ændre lovgivningen. Det er simpelt hen det, der er formålet med at have den forsøgsbestemmelse. Og derfor følger det af, at det er et forsøg, at det er i strid med den gældende lovgivning. Var det ikke det, var der ingen grund til at lave et forsøg. Så langt så godt.

Så er der diskussionen om det konkrete indhold. Hvad er rækkevidden af den her forsøgsbemyndigelse, som altså skal bruges til at teste, om en idé, som man har, er egnet til at blive gennemført ved lov, så det rammer alle?

Der har vi altså beskæftigelsesministeren og regeringen, som med hjælp fra kammeradvokaten siger, at det er der tilstrækkelig hjemmel til, fordi det, man laver eksperimenter med, er opfølgningen, og da en manglende deltagelse i opfølgningen kan sanktioneres, følger det deraf, at der også kan sanktioneres i forsøget, selv om det er en fremrykket opfølgning.

Over for det står så en række jurister, som har deltaget i P 1's program Orientering, hvor man dygtigt har bragt sagen frem, og tre partier i Folketinget, som har en anden vurdering.

Det er så to modstående synspunkter, som må stå deres prøve. Der er en række personer –

jeg tror, at det er ni – der har mistet deres sygedagpenge som følge af de her forsøg. De kan jo så klage over det, hvis de føler, at de uberettiget har mistet deres sygedagpenge. De kan gå igennem klagesystemet, hvor man vurderer, om de har ret i den klage, eller om de ikke har ret. Og de kan i sidste ende indbringe det for en domstol, der så må tage stilling til, om det er kammeradvokaten, regeringen og beskæftigelsesministeren, der havde ret i, at det var lovligt, og at der var hjemmel til det, eller om det var de tre partier på Folketingets venstrefløj, en række andre jurister og de journalister, der har bragt sagen frem, fordi de mente, at der er noget at komme efter, der har ret. Det kan og vil jeg ikke tage stilling til i dag. Det må gå sin gang. Der har de samme borgere nøjagtig den samme retssikkerhed.

Det er derfor, vi har lagt meget vægt på, at vi i det fremsatte forslag til vedtagelse konstaterer, at det forsøg, som altså er aftalt i trepartsaftalen, er iværksat, at Beskæftigelsesministeriet har præciseret sin forsøgsbekendtgørelse, så den er bragt i orden, og at man så i øvrigt har gennemgået det her og ikke selv vurderer, at der sker fejl. Det må så stå sin prøve i ankesystemet. Men det er derfor, vi kan støtte det forslag til vedtagelse og fortsat står bag aftalen om at bekæmpe sygefravær.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Jens Vibjerg for en kort bemærkning.

Kl. 14:37

Jens Vibjerg (V):

Jeg kan høre på hr. Morten Østergaard, den radikale ordfører, at han heller ikke synes, der er nogen særlig grund til at holde den her forespørgselsdebat i dag, fordi vi jo vendte alle sten i det åbne samråd, vi havde før påske, og derfor skal jeg stiltfærdigt spørge den radikale ordfører: Følper den radikale ordfører, at der er dukket nye spørgsmål op under behandlingen her i dag, som ikke var på bordet, da vi havde behandlingen før påske?

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:37

Morten Østergaard (RV):

Det var faktisk ikke det, jeg sagde. Det, jeg sagde, var, at det er meget rimeligt, at der er rejst en debat om det her spørgsmål, for det har undervejs vist sig, at hvis ikke den her debat var ble-

vet rejst i P 1 Orientering og efterfølgende i udvalget, var det jo ikke sikkert, at vi havde fået den præciserede forsøgsbekendtgørelse, som er blevet bragt i orden. Så jeg synes, at det er helt rimeligt, at den er rejst. Man kan så diskutere, om det er egnet til en forespørgselsdebat i Folketinget. Men jeg har det synspunkt, og det synes jeg man skulle overveje hos de partier, der udgør flertallet, at når et mindretal ønsker en debat i Folketinget, skal man altid tilstå dem det, også selv om jeg ikke er en del af det mindretal i dag.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Vibjerg.

Kl. 14:38

Jens Vibjerg (V):

Det er nu lige ved at være et radikalt svar, men det er måske, fordi den radikale ordfører jo her er kommet lidt på kant med vennerne på venstrefløj. Men jeg tolker trods alt den radikale ordførers svar som, at der ikke er kommet noget nyt frem i dag i forhold til det åbne samråd. Jeg er jo enig i, at selvfølgelig skal man have mulighed for at vende alle sten, og det er en oppositions opgave, men nu havde vi jo netop et langt åbent samråd, hvor samtlige spørgsmål, der kom op, blev besvaret, og et åbent samråd var jo ligesom det, der skulle afløse de der rækker af forespørgsler, vi har haft. Så jeg vover at tage den radikale ordførers, hr. Morten Østergaards, bemærkninger her som udtryk for, at det er han enig med mig i.

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:39

Morten Østergaard (RV):

Nej, det kan hr. Jens Vibjerg ikke. Jeg modtog i går sammen med resten af Arbejdsmarkedsudvalget kammeradvokatens udtalelse, som vi ikke havde i forbindelse med det åbne samråd. Man kan så igen – og det gentager jeg gerne – diskutere, om formen, som vi har den her i en forespørgsel, er den mest egnede, eller om det havde været bedre med endnu et åbent samråd, men jeg vil gerne sige, at jeg ikke mener, at man kan tale om, at der er gået røg uden brand, for der har været en forsøgsbekendtgørelse, der ikke var korrekt på det formelle, og som ifølge det, jeg læser ud af kammeradvokatens udtalelse, også har haft behov for at præcisere nogle vilkår, så man får adskilt det, der er behandling, fra det, der er opfølgning. Det synes jeg har været meget væsentligt, og jeg synes også, det er

stærkt beklageligt, at det ikke har været i orden fra starten. Derfor synes jeg, at det har været helt rimeligt, at sagen er blevet rejst, fordi den har ført til en præciseret forsøgsbekendtgørelse, om end det måske ikke er den mest egnede form for den diskussion, vi har her.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 14:40

Per Clausen (EL):

Jeg bemærkede jo, at hr. Morten Østergaard ikke ville gå ind i den juridiske debat. Jeg forstod også på hr. Morten Østergaard, at han nærmest syntes, det var lidt upassende, hvis man som politiker gjorde det, og så må jeg jo tolke det på den måde, at det vil hr. Morten Østergaard heller ikke gøre fremover i andre sager. Men jeg har da en svag erindring om, at hr. Morten Østergaard tidligere har givet udtryk for, at regeringen har været i strid både med lovgivningen og internationale konventioner, så det kan ikke være selve den her debat, der er grunden til det; der må være en særlig grund til, at hr. Morten Østergaard lige i den her sag ikke vil tage stilling til det juridiske.

Så har jeg et spørgsmål i forlængelse af det, for selv om hr. Morten Østergaard ikke vil tage stilling til det juridiske, hvad mener hr. Morten Østergaard så om en praksis, hvor man gennemfører nogle forsøg og siger til nogle mennesker, der af den ene eller den anden grund ikke ønsker at medvirke i disse forsøg, at konsekvensen af, at de ikke vil være med i forsøget, er, at de fratages deres eksistensgrundlag? Mener hr. Morten Østergaard, at det er rimeligt, bare man kan få kammeradvokaten til at skrive, at det er lovligt?

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:41

Morten Østergaard (RV):

Der var også en ordfører, der tidligere var inde på det her med systematikken i det – vi havde bl.a. en sag med skatteministeren, hvor der var tale om, at man havde fremsat et lovforslag og begyndte at administrere efter det, inden det blev vedtaget. Det, der er tale om her, er, at man bruger en bemyndigelse til et forsøg, som faktisk er igangsat med henblik på at forberede lovændringer – det stod der i bemærkningerne dengang – og det bruger man så.

Det, vi så diskuterer, er rækkevidden af den forsøgsbestemmelse. Jeg er næsten helt sikker på, at hr. Per Clausen ikke er jurist, jeg er i hvert fald ikke jurist, og jeg må sige, at jeg nu med stor fornøjelse har læst kammeradvokatens udtalelse, og jeg har fulgt med i den debat, der har været, hvor andre jurister har haft et andet synspunkt, og derfor må jeg bare sige, at jeg ikke er i stand til at gøre mig til dommer over det der. Det eneste, jeg bare kan sige, er, at der er en forsøgsbemyndigelse, og den er der netop, med henblik på at man skal kunne lave forsøg, der ligger ud over lovgivningen, for at forberede eventuelle lovændringer og se dem i praksis, før man involverer alle i det, og den grundlæggende ramme synes jeg sådan set det her forsøg ligger inden for.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Per Clausen.

Kl. 14:42

Per Clausen (EL):

Jeg går da ud fra, at de repræsentanter for regeringspartierne, der er her, lytter meget nøje nu, for hr. Morten Østergaard har åbenbart heller ikke fremover tænkt sig at forholde sig til, om noget er lovligt og er i overensstemmelse med internationale konventioner eller ej, for hr. Morten Østergaard er ikke jurist, og derfor kan han ikke gå ind i den debat. Jeg synes, det lyder som en meget spændende fornyelse af Det Radikale Venstres politiske praksis.

Men så vil jeg bare spørge hr. Morten Østergaard: Er det muligt at få hr. Morten Østergaard til at forholde sig til, om det er rimeligt eller ej, eller er det også udgået af det, som Det Radikale Venstre kan forholde sig til, samtidig med at man heller ikke kan forholde sig til, om ting er lovligt?

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:42

Morten Østergaard (RV):

Det er noget sniksnak, vil jeg sige til hr. Per Clausen. Forespørgslen handler om, hvorvidt det her forsøg skal stoppes eller ej, og det er klart, at det mener vi i Det Radikale Venstre ikke at det skal. Der er en forsøgsbemyndigelse, og vi synes, det er rimeligt, at man har forsøg.

Hvis det så viser sig, at der er konkrete udmøntninger, der ikke kan holdes inden for lovgivningens rammer, har vi ankesystemet til at tage sig af det og retssikkerheden for den enkel-

te, og det er den, som vi i Det Radikale Venstre altid står vagt om. Den er nøjagtig den samme, uanset om man er med i forsøget eller man ikke er med i forsøget.

Så er der spørgsmålet om, hvad vi skal gøre, og der har vi så måske en ægte uenighed, for vi betragter ikke det at lave sygedagpengeopfølgning som en straf og som at jage borgerne. Vi betragter det som en hjælp til borgerne, og der tror jeg, vi må sige, at vi har næsten samtlige eksperter af dem, der deltog i høringen i formidlags, til støtte for det synspunkt. Og derfor skal man ikke udlede andet af det her, end at vi står inde for, at der er lavet et forsøg, og at der er en forsøgsbemyndigelse, og at borgerne kan bruge det udmærkede danske anke- og retssystem, hvis de er utilfredse med noget og ikke mener, at det holder sig inden for lovgivningens rammer.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:43

Eigil Andersen (SF):

Jeg er glad for, at den radikale ordfører står vagt om den frie debat og om, at når der er betændte sager, skal de også kunne diskuteres i Folketingssalen. Det tror jeg at vi alle sammen står os rigtig godt ved.

Med hensyn til at hr. Morten Østergaard siger, at han ikke vil tage stilling i den juridiske sag, vil jeg sige, at hr. Morten Østergaard jo desværre tager stilling – og den forkerte stilling. For Socialdemokraterne, SF og Enhedslisten har fremsat et forslag til folketingsbeslutning, hvori der står, at der ikke har været hjemmel til det her forsøg. Det vil hr. Morten Østergaard ikke støtte, og dermed siger hr. Morten Østergaard jo, at der har været hjemmel til det her forsøg. Det er meget ærgerligt.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:44

Morten Østergaard (RV):

Jeg håber, at hr. Per Clausen lyttede til hr. Eigil Andersens spørgsmål, for det er jo fuldstændig korrekt, at der er hjemmel til at gøre forsøg. Om det så i den yderste konsekvens for den sidste sygedagpengemodtager er udmøntet i tråd med loven, er det, som vi har ankesystemet til at vurdere, og jeg vil ikke stå her og sagsbehandle de ni anonymiserede sager, som er blevet oversendt. Det mener jeg vi har ankesystemet til. Men jeg kan ikke lade være med at sige, når nu

hr. Eigil Andersen stiller spørgsmålet, at det jo ikke er gratis at lave forsøg, og at det er finansieret via satspuljen med accept fra satspuljepartierne, herunder Socialdemokraterne og SF. Det synes jeg da også hører med til historien.

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Eigil Andersen.

Kl. 14:45

Eigil Andersen (SF):

Jeg må tilstå, at jeg synes, det her med at sige, at man bare kan anlægge en retssag, er et meget fattigt svar. Jeg håber da ikke, at det er Det Radikale Venstres generelle synspunkt, at man bare kan vedtage hvilken som helst lovgivning, og så kan folk anlægge retssager, hvis de føler sig uretfærdigt behandlet. Og her har man altså oven i købet ikke vedtaget nogen ny lovgivning. Det er det, der er problemet.

Det, som der egentlig burde være tale om her, var, at Det Radikale Venstre stod vagt om den enkeltes indtægt. Et så væsentligt punkt som at miste sin indtægt kan selvfølgelig ikke indføres, uden at det udtrykkeligt er nævnt i sygedagpengeloven, at det kan ske, hvis man ikke deltager i aktivering. Det, som fremgår af bemærkningerne til det nye lovforslag, viser klart, at den lovhjemmel til at pålægge aktivering og som følge deraf også til at fratage sygedagpenge ikke er der.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:46

Morten Østergaard (RV):

Men det er jo det, der bliver påstand mod påstand. Jeg synes, det er lidt flot sådan nærmest at lade lidt hånt om den måde, som et retssamfund fungerer på, ved at sige, at det betyder, at hr. Morten Østergaard mener, at hvis Folketinget vedtager love og borgerne er utilfredse, så skal de bare lægge sag an. Ja, sådan er det jo i et retssamfund. Hvis man er utilfreds med den måde, man bliver behandlet på, kan forvaltningsafgørelser indbringes for domstolene. I den her sammenhæng er der ikke behov for at involvere domstolene, fordi man kan anke den afgørelse, man har fået, og få det igennem klagesystemet.

Men når det så er sagt, vil jeg også sige, at selvfølgelig skal der være hjemmel til det. Det er det, disputten går på. Der er jo i dag i sygedagpengeloven hjemmel til, at man kan få en sanktion, hvis ikke man vil deltage i sin behandling –

det er én type hjemmel – eller hvis ikke man vil deltage i den opfølgning, som er reguleret af kapitel 6, som hele debatten handler om, og som der altså gerne må laves forsøg med ifølge den paragraf, som er forsøgsbemyndigelsen. Det er der jo hjemmel til. Spørgsmålet er så rækkevidden, og det er jo det, der hver eneste dag behandles klagesager om.

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:47

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg noterede mig, at hr. Morten Østergaard stillede spørgsmål til mig vedrørende, at man brugte udtrykket uskønt. Nu har jeg lidt tidligere udlagt den jyske version af »uskønt«. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad der er den københavnske version af »uskønt«. Hvor strengt er det på en skala, når ordføreren bruger det ord?

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:47

Morten Østergaard (RV):

Så tror jeg, at man får brug for en anden ordfører. Jeg er jo født, opvokset og valgt i Århus, så den københavnske version af »uskønt« skal jeg ikke begive mig ud i. Men jeg kan helt konkret sige, at jeg synes, det er noget sjusk, at man laver en forsøgsbekendtgørelse, som refererer til en forkert lovgivning, og at jeg synes, at det er problematisk, at først efter at sagen har været igennem den trummerum, den har været igennem, kommer kammeradvokaten i sin anden udtalelse og peger på, at der er behov for at præcisere, at man skal adskille behandling og opfølgning for at kunne sanktionere.

Jeg synes, det er stærkt beklageligt, at det forløb har været sådan, men jeg synes, det er væsentligt at vende tilbage til, at det her forsøg er aftalt med Dansk Arbejdsgiverforening, LO, Kommunernes Landsforening og regeringen, fordi man er blevet enige om, at der var behov for at lave et forsøg. Jeg synes, det er et vigtigt grundlag at have med, at alle eksperterne og parterne på det her område mener, at der var et behov for at lave et forsøg, selv om den konkrete udførelse af det så har været uskøn.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Lennart Damsbo-Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 14:48

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Jeg tror måske nok, der er flere af parterne, der synes, at den måde, som tingene er foregået på, også har været meget uheldig. Man kan jo ikke vide det helt nøjagtig.

Noget andet, jeg kunne tænke mig at spørge hr. Morten Østergaard om, er: Nu har jeg nogle gange lyttet til, at ordføreren har nævnt muligheden for at anke, hvis man har fået en afgørelse. Kan man tolke det sådan, at hr. Morten Østergaard vil mene, at hvis man er syg og er blevet frakendt sine sygedagpenge med baggrund i, at man siger nej til at deltage i det her forsøg, og man så anker den afgørelse og man får medhold, så er det også ensbetydende med det, som vi allerede siger nu, nemlig at lovgrundlaget ikke er i orden?

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:49

Morten Østergaard (RV):

Ja, det følger jo fuldstændig klart, og det er også derfor, at der i forslaget til vedtagelse blot står, at Folketinget noterer sig, at Beskæftigelsesministeriet har vurderet de her sager, hvor sygedagpengeudbetalingerne er stoppet, og at ministeriet vurderer, at de ikke er stoppet uberettiget. Men det er klart, at hvis det viser sig, at den praksis, der har været, har været ulovlig – og der er jo altså forskelle i det, det kan godt være, at den enkelte kommune har administreret forkert – er det ikke et spørgsmål om Det Radikale Venstres mening. Så vil ministeren selvfølgelig være tvunget til at rette ind, som det i øvrigt skete i sagen om 300-timers-reglen.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Per Clausen som ordfører.

Kl. 14:50

(Ordfører):**Per Clausen (EL):**

Senere i dag skal jeg jo være ordfører på et af de områder, jeg plejer at beskæftige mig med, dyrevelfærd, og mit klare indtryk er, at det sikkert vil gå nemmere og være mere behageligt at komme igennem end det her.

Jeg må sige, at når man deltager i diskussioner om menneskevelfærd i Folketinget, kan man tit få sådan en lidt halvdårlig smag i munden. Det vil jeg godt eksemplificere en lille smule, for der er fra flere sider sagt, at der i oppositionen skulle være den opfattelse, at man ikke skulle

hjælpe de syge, at vi ikke skulle være interesseret i at fastholde de syges tilknytning til arbejdsmarkedet, at vi ikke skulle være interesseret i, at de syge vendte tilbage til arbejdsmarkedet. Jeg vil bare sige, at det jo ikke har noget på sig, og at det sådan set ikke er det, diskussionen handler om. Vi kunne godt føre diskussionen om, hvorvidt vi skulle bruge mere energi på at forhindre, at mennesker blev syge, ved at forbedre arbejdsmiljøet, hvad ingen har nævnt som et eksempel på sådan et godt menneskesyn i dag, men det vil jeg da så tillade mig at fremhæve.

Sagen her i dag handler jo om, at man har igangsat et forsøg med henblik på at forberede fremtidig lovgivning. Så for bare at understrege den grundighed, hvormed man arbejder i Folketinget og i regeringen, har man igangsat lovgivningsprocessen omkring den lovgivning, der skal følge efter forsøget, inden forsøget er afsluttet, og inden forsøget er evalueret. Men jeg kan forstå, at man i dag har lavet sådan en detailgennemgang af nogle af elementerne. Pointen er, at konsekvensen af det her forsøg har været, at fem personer er frataget sygedagpengene, fordi de ikke medvirkede i forsøget, alt sammen ifølge den tidligere beskæftigelsesminister i DR 1. Men som han opmuntrende har sagt: Det kan altså ikke udelukkes, at de også ville have mistet deres sygedagpenge, såfremt de ikke havde deltaget i forsøget.

Pointen her er altså, uanset hvordan man vender og drejer det, at man har igangsat et forsøg, og som konsekvens af det forsøg er de mennesker, der ikke ønskede at medvirke i forsøget, måske fordi de ikke har forstået velsignelsen i dette forsøg, eller hvad der nu kan være forklaringen, blevet frataget deres sygedagpenge. Forsøgsgrundlaget for mennesker tages fra dem, fordi de ikke ønsker at deltage i et forsøg.

Der er sagt meget om juraen i den sag. Det Radikale Venstres ordfører er i tvivl om juraen, og det er sjældent, at Det Radikale Venstre er i tvivl om den slags emner, så der er ingen tvivl om, at det her er en kompliceret sag på det juridiske plan. Men hvordan er det så på det holdningsmæssige plan? Ingen er vel i tvivl om, at den kommende sygedagpengelovgivning kommer til at indeholde stramninger og forhåbentlig også en række gode tilbud til de syge. Men da de stramninger endnu ikke er gennemført, har man dog her tilsyneladende heldigvis muligheden for at igangsætte et forsøg, hvor man så kan straffe folk – for det er faktisk en straf – hvis de ikke ønsker at medvirke, ved at fratage dem den

ydelse, de lever af. Er det sådan, at vi synes, at det er rimeligt og retfærdigt?

Så hørte jeg godt den radikale ordførers gentagne påpegning af, at man jo kan føre sagen ved domstolene. Det deler jeg helt den radikale ordførers opfattelse af, og jeg er sikker på, at han og jeg med stor fornøjelse ville føre den slags sager i retssalene, men problemet er jo, at det ikke er helt sikkert, at vi ville gøre det, hvis vi var syge, og selv om det måske er sådan en lidt underlig ting at inddrage i den her debat, handler det her faktisk om, hvordan vi behandler syge mennesker.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 14:54

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil bare til det sidste spørge hr. Per Clausen, om ikke vi i det mindste kan få en anerkendelse af – nu ved jeg ikke, om hr. Per Clausen var til stede ved konferencen her tidligere i dag, men det er også noget, der har været fremme i den almindelige debat – at der jo næsten ikke kan opdrives mennesker, der ikke mener, at en opfølgende indsats fra kommunens side er hjælpsom i forhold til at få den syge tilbage til arbejdet. Der er så en diskussion af, hvilke lidelser effekten indtil videre er dokumenterbar på, og nogle efterlyser flere forsøg osv., men der er endnu ikke nogen, der har sagt, at det er til skade for den syge, at der sker en tidlig opfølgning. Det tror jeg ikke at man kan opdrive et eksempel på.

Så er der nogle, der siger, at det er spild af tid, men under alle omstændigheder er der ikke nogen, der siger, at den syge tager skade af det. Derfor må man sige, at selv om det her forsøg, som hr. Per Clausen er utilfreds med, gennemfører en tidlig opfølgning, er der i hvert fald absolut intet belæg for at sige, at det går ud over den syge.

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:54

Per Clausen (EL):

Altså, jeg har ikke hørt nogen her sige – heller ikke mig selv, men det kan skyldes manglende evne til at høre, hvad jeg selv siger, og det er jo en af de ting, der kommer til en først, tror jeg – at der er noget galt i at gennemføre en opfølgende indsats, overhovedet ikke. Det, jeg har sagt, er, at det er galt at tage folks sygedagpenge fra

dem. For jeg tror på den anden side også, at vi må erkende, at der næppe heller findes ret mange eksperter – uden for regeringen i hvert fald – som har den opfattelse, at det er gavnligt for folks helbred, at de får frataget deres sygedagpenge.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:55

Morten Østergaard (RV):

Jamen det er jo klar tale og nogle kilometer uden for det, vi diskuterer her i dag. For hr. Per Clausen er bare imod hele kapitel 7 i sygedagpenge-loven, altså alt, hvad der handler om sanktioner inden for sygedagpenge, og det er jo en ærlig sag. Men der må jeg sige, at i hvert fald for Det Radikale Venstres vedkommende synes vi, det er rimeligt nok, at folk, der vil have sygedagpenge, skal deltage i behandling, som f.eks. er et af kravene, og også at der er en sammenhæng mellem at deltage i opfølgningsindsatsen og få sygedagpenge. Det gælder også på kontanthjælpsområdet. Der skal man jo stå til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis man vil have kontanthjælp.

Men altså, det kan være, at hr. Per Clausen bare synes, at der slet ikke skal være sanktioner, og det er en ærlig sag – og også en ægte uenighed til gengæld.

Kl. 14:56

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:56

Per Clausen (EL):

Nu er jeg jo nok ikke den første til at klage over, at de ting, man siger, somme tider bliver udlagt lidt vidtløftigt, for det kunne sikkert også ske for mig selv, at jeg gjorde det i forhold til andre, men jeg vil gerne sige til hr. Morten Østergaard, at jeg sådan set ikke på noget som helst tidspunkt har sagt, at der ikke skulle være sanktioner. Vi har faktisk i dag overhovedet ikke diskuteret konkrete sanktioner i lovgivningen. Vi har diskuteret, om der skal være sanktioner over for mennesker, der ikke ønsker at medvirke i forsøg, og det er altså noget ganske andet.

Jeg synes personligt, det er fuldstændig urimeligt, at man udsætter folk for sanktioner, fordi de ikke ønsker at medvirke i forsøg, men hellere vil nøjes med de gamle, utilstrækkelige, dårlige ordninger.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Vibjerg.

Kl. 14:57

Jens Vibjerg (V):

Nu bliver det efterhånden svært at forstå, hvad hr. Per Clausen mener, for på den ene side vil hr. Per Clausen overhovedet ikke være med til nogen sanktioner, og på den anden side siger hr. Per Clausen nu, at der måske alligevel skal være nogle sanktioner. De mennesker, vi snakker om her, er jo ikke blevet sanktioneret, på grund af at de ikke ville være med i et forsøg, de er blevet sanktioneret, fordi de ikke ville være med i en aktivitet.

Det, hr. Per Clausen på den ene side går ind for, er jo, at der er en sanktionsmulighed, hvis folk ikke vil medvirke i de ting, der skal ske, for at de kan komme tilbage på arbejdsmarkedet. Jeg synes, at vi må have det afklaret med hr. Per Clausen, om han rent faktisk mener, at der skal være sanktioner, eller at der ikke skal.

Kl. 14:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:57

Per Clausen (EL):

Jeg tror, at hr. Jens Vibjerg bliver nødt til at acceptere, at jeg indtager det synspunkt, at jeg godt i nogle tilfælde kan gå ind for sanktioner uden at ville tilslutte mig alle de sanktioner, hr. Jens Vibjerg er i stand til at fantasere sig til og måske endda få gennemført. Det er det første, jeg vil sige.

Det andet, jeg vil sige, er, at jeg også har det synspunkt, at det er en rigtig, rigtig skidt idé at indføre sanktioner over for mennesker, som ikke ønsker at medvirke i et forsøg. Det kan godt være, at hr. Jens Vibjerg siger, at det ikke var, fordi de ikke ville medvirke i et forsøg. Den tidligere beskæftigelsesminister har meget klart sagt, at de ikke blev frataget sygedagpengene, fordi de ikke ville medvirke i forsøget.

Kl. 14:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Vibjerg.

Kl. 14:58

Jens Vibjerg (V):

Jeg synes – og det er i hvert fald Venstres holdning – at vi skal hjælpe folk, der er blevet syge, så godt, vi kan, tilbage på arbejdsmarkedet. Derfor synes jeg, at det er skammeligt, at Enhedslisten ikke har samme opfattelse, men at Enhedslistens opfattelse er, at er man blevet syg, får man sygedagpenge, og så bliver man parke-

ret henne i vindueskarmen, og så kan man ellers sidde der og støve til, og så sker der ikke mere.

I forhold til mennesker, der er blevet syge, i hvert fald med en længerevarende sygdom, er det jo afgørende, at man kommer ind og hjælper med en række tiltag, for at de ikke mister fodfæstet på arbejdsmarkedet. Det at miste fodfæstet på arbejdsmarkedet er jo det, der både økonomisk og socialt er den største katastrofe for mennesker.

Kl. 14:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:59

Per Clausen (EL):

Jeg ved ikke helt, hvor mange gange jeg skal gentage, hvor ivrigt og entusiastisk vi i Enhedslisten støtter, at der gøres en opfølgende indsats over for syge, at vi gør, hvad vi kan, for at fastholde dem på arbejdsmarkedet, og at vi gør, hvad vi kan, for at hjælpe dem ind på arbejdsmarkedet igen, hvis de er røget ud. Oven i købet – hvad der slet ikke har været nævnt i den her debat, og det undrer mig, for vi har da været vidt omkring – vil vi gerne gøre en indsats for at forbedre arbejdsmiljøet, sådan at den mellem en tredjedel og halvdelen af alle sygetilfælde, som skyldes dårligt arbejdsmiljø, kunne begrænses.

Der, hvor jeg bare er uenig med hr. Jens Vibjerg og et flertal her i Folketinget, er, når det kommer til ønsket om at gennemføre sanktioner over for mennesker, der ikke vil medvirke i et forsøg. Der er vi bare grundlæggende uenige. Jeg synes da, at det er rigtig skidt, at der er et flertal her i Folketinget, der synes, det er en god idé, at vi, når vi gennemfører et forsøg, siger, at den eneste måde, vi kan gennemføre forsøget på på en god og effektiv og hensigtsmæssig måde, er ved at gøre det til noget, som bliver ramt af en sanktion, hvis man ikke ønsker at medvirke i forsøget. Det er det, man har gjort her, og det er det, Enhedslisten er imod.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren.

Det er sådan, at vi skal holde de her hastespørgsler inden for 2 timer, og de 2 timer er gået nu. Ministeren har bedt om ordet, ordføreren for forespørgerne har bedt om ordet, og det får de lov til at få, men der bliver ingen korte bemærkninger, hverken til ministeren eller til ordføreren for forespørgerne.

Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:01

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil godt lige indledningsvis præcisere, at kammeradvokatens vurderinger jo er blevet sendt over til Folketinget. Det var specielt hr. Lennart Damsbo-Andersen, der rejste lidt i tvivl om det. Så blot for at der er fuldstændig klare linjer: Det er sendt over og er modtaget i udvalget.

Som jeg nævnte i min indledende tale, er forsøget en del af udmøntningen af trepartsaftalen om sygefravær, som regeringen fik bred opbakning til her i Folketinget i forbindelse med forhandlingerne om finansloven for 2009.

Forsøget er tilrettelagt, så der tages hensyn til den enkeltes helbredstilstand og ressourcer. Ingen i forsøget må blive udsat for noget, som modvirker helbredelsen eller tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Derfor friholdes syge fra at deltage i forsøget, hvis behandling er en hindring, hvis den syge har en fast behandlings- eller genoptræningsplan og en fast plan for tilbagevenden til job, hvor jobcenterets indsats åbenlyst ikke kan støtte den enkelte i en gradvis tilbagevenden, hvis den syge har graviditetsbetinget sygdomme, hvis en sag om førtidspension er påbegyndt, eller hvis den syge er i terminalstadiet. Jeg kan oplyse, at det er ca. 17 pct. af deltagerne, der friholdes fra at deltage i aktiviteter i forsøget.

Samtlige de jobcentre, der deltager i forsøget »Aktive – hurtigere tilbage«, giver udtryk for, at indsatsen er gavnlige. Jobcentrene vurderer også, at nogle målgrupper har større udbytte af forsøget end andre. Det er godt for uafklarede stress- og depressionsramte, i komplekse sager og for ledige. For personer med behandlingskrævende lidelser og god arbejdsgiverkontakt er det mindre afgørende for tilbagevenden til arbejdet.

Arbejdsmarkedsstyrelsen følger forsøget tæt, og i den grundige evaluering; der foretages af forsøget, kommer deltagerne i forsøget til orde. Jeg synes nemlig, det er vigtigt også at høre, hvordan deltagerne oplever det at være med i forsøget: Har det haft en værdi for den enkelte? Har det betydet noget for fastholdelsen til arbejdsmarkedet? Og har det generelt forbedret livskvaliteten?

For mig hersker der ingen tvivl. Forsøget er tilrettelagt med de nødvendige hensyn til de enkelte deltagere, og det kører videre som planlagt. Som ansvarlig minister skal jeg være med til at skabe rammerne for kommunernes arbejde, og resultaterne af forsøget vil give et væsentligt

bidrag til, hvordan den fremtidige beskæftigelsesindsats skal tilrettelægges.

Vi har brug for den nye viden, som forsøget giver os, om, hvad der virker, og hvad der ikke virker i beskæftigelsesindsatsen over for syge personer, der er visiteret til fleksjob. Derfor fortsætter vi naturligvis forsøget, som det er nu.

Kl. 15:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hr. Lennart Damsbo-Andersen som ordfører for forespørgerne.

Kl. 15:04

(Ordfører for forespørgerne)

Lennart Damsbo-Andersen (S):

Der er på et tidspunkt i dag blevet snakket om, at det er spild af tid, at vi er her. Jeg synes faktisk, at den debat, der har været her, og de indlæg, der har været, fuldstændig har tilbagevist det og vist, at der har været rigtig god grund til at foretage den her hasteforespørgsel.

Der er alt for mange syge i Danmark, og der er rigtig god grund til at lave en tidlig indsats, der er koordineret mellem den syge, arbejdsgiveren, kommunen, lægen osv. Og den høring, som vi har talt om flere gange i dag, og som vi var til i formiddag, viste jo nøjagtig, at der er rigtig, rigtig gode resultater at hente.

Men essensen i dagens debat er jo syge, som tilfældigvis bor i en af de 17 kommuner, der er med i forsøget, som er født i bestemte år, og som er tvunget til at deltage i forsøg med mulighed for eller måske nærmere risiko for at miste deres sygedagpenge, uden at der er lovhjælp til det. § 80 giver jo, som det også er blevet nævnt flere gange i dag, ikke nogen mulighed at lave forsøg med aktivering og slet ikke for at fratage folk, dvs. de syge, deres eksistensgrundlag.

Det kan undre mig, og det kan sikkert også undre rigtig mange andre ude i landet, som er på sygedagpenge, at De Konservative og Dansk Folkeparti pludselig har ændret opfattelse i forhold til tidligere og nu synes, det er i orden, at man fratager dem deres forsørgelse, uden at der er lovgrundlag for det.

Jeg ville gerne have bedt ministeren, hvis jeg havde haft mulighed for det nu, at give Folketinget en garanti for, at alt i denne sag er foregået på et lovligt grundlag. Det har jeg desværre ikke, så det må jeg jo bede om skriftligt; det vil jeg gøre efterfølgende.

Alt er foregået lovligt, siger man, og er ikke udtryk for en kønt minister, der er villig til at begå endog grundlovsbrud for at tage pengene fra de syge, aktivere og sanktionere, uden at det

retmæssigt er i orden – sådan som det fremgår af bemærkningerne til det fremsatte forslag, vi har hørt om tidligere i dag, L 165.

Jeg vil anmode ministeren om – på trods af det, ministeren har sagt – at stoppe forsøget og sørge for, at forsøg i fremtiden foregår på et ordentligt lovgrundlag.

Kl. 15:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet. Afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse vil som nævnt finde sted i morgen.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministrene (spørgetid).

Kl. 15:07

Spm. nr. S 1891

1) Til statsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Er statsministeren enig i, at det er uantageligt, hvis den nu forhenværende danske statsminister har givet politiske indrømmelser for at opnå posten som NATO's generalsekretær?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

[Lydudfald].

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Lige et øjeblik. Vi skal have mikrofonen tændt. Vi skal have lyd på hr. Frank Aaen. Hr. Frank Aaen råber normalt højt, men ikke højt nok i den her sammenhæng. Tak. Hr. Frank Aaen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:07

Frank Aaen (EL):

Er statsministeren enig i, at det er uantageligt, hvis den nu forhenværende danske statsminister har givet politiske indrømmelser for at opnå posten som NATO's generalsekretær?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:07

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Tak for det.

I forbindelse med besættelsen af internationale poster er det naturligt, at en kandidat eller det land, der præsenterer en kandidat, indgår i en dialog med de lande, som skal afgøre besættelsen af en stilling, og i den forbindelse kan de lande jo rejse forskellige emner og forskellige spørgsmål, som de lægger særlig vægt på i den pågældende organisations arbejde og til varetagelse af den internationale toppost. Jeg er bekendt med, at Anders Fogh Rasmussen indgik i en sådan dialog med de lande, der er medlem af NATO. Det finder jeg er meget naturligt.

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:08

Frank Aaen (EL):

Det var ikke det, jeg spurgte om. Jeg spurgte jo ikke, om han indgik i en dialog. Jeg har lagt mærke til, at statsministeren, der dengang hed Anders Fogh Rasmussen, havde fundet ud af, at dialog er godt i modsætning til under Muhammedkrisen, hvor dialog var skidt. Men jeg spurgte jo ikke om dialog eller ikke dialog. Jeg spurgte, om det er antageligt, hvis der gives politiske indrømmelser til en stat i forbindelse med at sikre en opbakning til at blive generalsekretær.

Når jeg spørger, er det selvfølgelig, fordi der var utallige ting fremme om, hvad der var stillet af krav fra den tyrkiske regerings side, og hvad der måske var givet af modydelser, f.eks. lukning af Roj TV, den kurdiske tv-station, der sender her fra København, fordi den er forbudt i Tyrkiet. Der er masser af rettigheder for kurderne, der er forbudt i Tyrkiet, herunder at kunne sende tv på kurdisk. Man har krævet, at den skal lukkes. Det er en sag, der har verseret i 4 år.

Der har aldrig været fremført noget bevis mod Roj TV. Radio- og tv-nævnet har frikendt Roj TV og sagt o.k. for deres programmer. I en sådan sag, der har verseret i 4 år, fandt politiet så lige før topmødet, hvor Anders Fogh Rasmussen skulle vælges, at det var meget bekvemt lige at tage til Ankara, til Tyrkiet, for at undersøge anklagerne mod Roj TV. Det kunne jo godt ligne en tanke. Mener statsministeren i virkeligheden, at det var en tilfældighed, at politiet valgte lige de dage, få dage før topmødet, til at rejse til Ankara for at rejse den sag, som Tyrkiets regering sætter så højt i deres ønsker?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:10

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Kl. 15:10

Jeg ved ikke præcis, hvad det er, der insinueres her. Jeg kan jo forholde mig til, hvad der er sagt, og hvad tidligere statsminister Anders Fogh Rasmussen har sagt, og i relation til Roj TV har den tidligere statsminister bekræftet, at den danske regering lægger stor vægt på bekæmpelse af terrorisme og er meget opmærksom på de tyrkiske bekymringer vedrørende Roj TV. Det ser jeg ikke på nogen måde som en indrømmelse.

Danmark er et retssamfund, og vi har en meget klar skillelinje mellem, hvad der er den udøvende og dømmende magts funktioner i det her samfund, og de grænser er i sagens natur respektet i den dialog, der har fundet sted.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:11

Frank Aaen (EL):

Det var altså helt tilfældigt, at anklagemyndigheden tog til Tyrkiet for at rejse den sag, som Tyrkiets regering fremhæver som så vigtig, nemlig at få lukket en tv-station. Det var altså rent tilfældigt, at politiet lige tog til Tyrkiet nogle få dage før topmødet, og jeg håber, statsministeren vil garantere, at det var helt tilfældigt, og at der ikke på nogen måde var nogen form for inspiration til, at anklagemyndigheden på det tidspunkt tog sagen op. Den garanti vil jeg selvfølgelig gerne have.

Men kan jeg også få garanti for, at der ikke blev givet andre politiske indrømmelser? Selvfølgelig diskuterer man, hvordan NATO skal udvikle sig, hvordan den nye struktur og alt muligt andet i NATO skal udvikle sig, og det er helt i orden, for man skal diskutere med en kandidat, hvad den pågældende mener. Men blev der givet politiske indrømmelser, altså indrømmelser, der er i modstrid med den politik, Danmark ellers har?

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:12

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil da gerne kvittere for, at også spørgeren er enig i, at det er fornuftigt og naturligt, at man i forbindelse med besættelsen af en international stilling som kandidat eller som det land, der

fremfører en kandidat, er i dialog med den kreds af lande, der er involveret i stillingtagen til kandidatens eventuelle valg, og det er jo præcis det, der har fundet sted her.

I relation til ROJ TV er den tidligere statsminister jo citeret for, at såfremt der var beviser for, at ROJ TV kunne forbindes med terroraktiviteter, ville man fra dansk side selvsagt gøre alt for at lukke ROJ TV, men han understregede, at det naturligvis skulle ske inden for rammerne af dansk lovgivning. Det er ikke nogen indrømmelse, man kunne i virkeligheden snarere betegne det som et stykke folkeoplysende arbejde med afsæt i, hvad Danmark er for et land. Hvis hr. Frank Aaen vil have foldet ud, hvad det er for nogle efterforskningsskridt og andet, der er taget over for ROJ TV, må jeg derfor henvise til den minister, der har ressortansvaret, for det er jeg ikke bekendt med i detaljer.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:13

Frank Aaen (EL):

Det er meget betænkeligt, at statsministeren, her hvor han oven i købet for første gang som statsminister skal svare på § 20-spørgsmål i salen, undlader at svare. Jeg håber da ikke, det er den linje, statsministeren vil køre fremover – at undlade at svare.

Jeg spurgte, om statsministeren ville garantere, at der ikke blev givet politiske indrømmelser til Tyrkiets regering i forbindelse med forhandlingerne om at acceptere Anders Fogh Rasmussen som NATO-generalsekretær. Kan statsministeren garantere, at der ikke blev givet indrømmelser? Jeg snakker ikke om dialog, jeg snakker om politiske indrømmelser.

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:14

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Politiske indrømmelser – jeg går altså ud fra, at det, der sådan set spørges til, er, om der er sagt eller ment noget, som er ude af linje med, hvad der ellers er dansk politik.

Jeg må sige, som jeg netop har sagt, at jeg har noteret mig, at den tidligere statsminister har givet nogle klare meldinger om det danske syn på terrorisme og terroraktiviteter og har sendt det signal, at hvis der kan løftes en bevisbyrde for, at noget sådant kan kobles til ROJ TV, vil man selvsagt inden for rammerne af dansk lovgivning

tage de relevante skridt, og det er jeg sådan set fuldstændig enig i. Det har hele tiden været regeringens linje, at bekæmpelse af terrorisme er højt prioriteret, og det er selvklart regeringens linje, at eventuelle skridt, der skal tages i så henseende, selvfølgelig tages inden for rammerne af dansk lovgivning og tages af de myndigheder, der er tillagt ansvaret herfor.

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er også stillet til statsministeren af hr. Frank Aaen.

Kl. 15:15

Spm. nr. S 1892

2) Til statsministeren af:

Frank Aaen (EL):

Kan statsministeren forklare, hvordan det kan være imod Danmarks interesser, hvis en statsminister garanterer, at der ikke gives politiske indrømmelser for at få en bestemt kandidat valgt som generalsekretær, jævnfør afvisningen af at svare på det spørgsmål, før valget var afgjort?

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:15

Frank Aaen (EL):

Kan statsministeren forklare, hvordan det kan være imod Danmarks interesser, hvis en statsminister garanterer, at der ikke gives politiske indrømmelser for at få en bestemt kandidat valgt som generalsekretær, jævnfør afvisningen af at svare på det spørgsmål, før valget var afgjort?

Kl. 15:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Statsministeren.

Kl. 15:15

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg vil så tillade mig at gentage, hvad jeg netop har svaret, og som jeg også måtte forstå på den dialog, der var, at spørgøren og jeg er grundlæggende enige om, nemlig at der i forbindelse med besættelsen af internationale poster er en naturlighed knyttet til, at en kandidat eller et land, der præsenterer en kandidat, indgår i en dialog med de lande, som skal afgøre besættelsen af en stilling. Og i den forbindelse kan de forskellige lande jo rejse emner og spørgsmål, som de lægger særlig vægt på i den pågældende organisations arbejde ved varetagelsen af en international toppost. Det forstår jeg, at vi er enige om.

Jeg håber da så også, at vi kan være enige om – for mig forekommer det i hvert fald indlysende – at det er i Danmarks interesse at indgå i en sådan dialog, og at den dialog er fortrolig, mens den pågår.

Kl. 15:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:16

Frank Aaen (EL):

Statsministeren bliver konsekvent ved med at svare udenom. Jeg har ikke spurgt til nogen dialog. Jeg har sagt, at dialog er i orden, og den skulle være kommet for længst, i stedet for at man ventede, til det var noget, der skulle indgå i et forsøg på at opnå en toppost. Jeg spurgte den tidligere statsminister om politiske indrømmelser, og det var et spørgsmål om, hvorvidt man kunne afvise, at der blev givet politiske indrømmelser – det handlede ikke om dialog, men om, hvorvidt der blev givet politiske indrømmelser som pris for at kunne få en international toppost, nemlig generalsekretærposten i NATO.

Jeg vil igen spørge statsministeren: Kan det garanteres, at der ikke blev givet politiske indrømmelser til Tyrkiets regering i den proces, og kan statsministeren forklare, hvorfor det var i Danmarks interesse at undlade at garantere, at der ikke blev givet politiske indrømmelser forud for valget til generalsekretær?

Kl. 15:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:17

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det var i Danmarks interesse og er i Danmarks interesse ikke at kommentere dialogen, mens den pågår, fordi det af indlysende grunde må være sådan, at hvis det her land har ambitioner om at bestride internationale topposter, må man også være parat til i den fortrolighed, der knytter sig til de processer, at være i dialog med de aktører, der er bestemmende for udfaldet af, om det lykkes eller ikke lykkes. Det er jo sådan set essensen i spørgsmålet, fordi der henvises til, at den tidligere statsminister har afvist at svare på et spørgsmål om indholdet af dialogen, mens den pågik. Og der må jeg sige, at jeg sådan set er meget enig med min forgænger i, at det er indlysende, at den dialog må foregå fortroligt.

Så er det jo i øvrigt efterfølgende foldet fuldt ud, hvad indholdet af den dialog har været, og hvad det er for signaler, den tidligere statsmini-

ster har givet; det kommenterede jeg i forrige spørgsmål.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Kl. 15:18

Frank Aaen (EL):

Jamen statsministeren bliver ved med at tale om dialog; den foregik jo fuldt åbent i forbindelse med topmødet. Det, der er tale om her, er, at Tyrkiets regering krævede: 1) lukning af ROJ TV og 2) en undskyldning for Muhammedtegningerne. Det er jo ikke dialog. Det vil i givet fald være politiske indrømmelser, og så bliver man jo noget betænkelig, når man efter valget af generalsekretæren hører, at der har været et lukket møde mellem Anders Fogh Rasmussen og ministerpræsident Erdogan fra Tyrkiet, hvor den nuværende generalsekretær siger: Vi har ikke udestående problemer med hinanden.

Kl. 15:18

Ved statsministeren, hvad der blev talt om på det møde, hvor den tidligere statsminister gik ud og sagde, at han kunne garantere, at nu var der ikke flere modsætninger mellem Tyrkiet og NATO's generalsekretær? Kan vores nuværende statsminister garantere, at der ikke blev givet politiske indrømmelser til Tyrkiets regering i den forbindelse?

Kl. 15:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:19

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg kan henholde mig til, hvad Anders Fogh Rasmussen har sagt om de temaer, der har været rejst i den her proces, og i relation til ROJ TV har den tidligere statsminister jo altså markeret, at den danske regering lægger stor vægt på bekæmpelse af terrorisme og er meget opmærksom på de tyrkiske myndigheders bekymringer vedrørende ROJ TV, og at såfremt der var/er beviser for, at ROJ TV kunne forbindes med terroraktiviteter, ville man fra dansk side selvsagt gøre alt for at lukke ROJ TV. Han understregede også, at det naturligvis skulle ske inden for rammerne af dansk lovgivning.

Det er det, der er blevet sagt, og det er det, jeg kan henholde mig til, og så synes jeg da sådan set, det er positivt, hvis ikke der udestår afgrundsdybe konflikter mellem Danmark og Tyrkiet i kølvandet på den proces, der har været.

Kl. 15:20

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

De problemer, den tyrkiske regering nævnte, var: punkt 1, at de ønskede at få en form for undskyldning fra Anders Fogh Rasmussen vedrørende Muhammedtegningerne, og punkt 2, at de ønskede, at ROJ TV, den kurdiske tv-station, blev lukket. Og derfor vil jeg bare sige: Snak bare om dialog, snak bare om, at den tidligere statsminister selvfølgelig skal overholde loven – det er jo fantastisk, at det skal fremhæves, at loven skal overholdes, men det er så også i orden – men hvad med det konkrete, præcise spørgsmål? Har der været givet politiske indrømmelser til Tyrkiets regering i den proces? Vil statsministeren garantere, at det har der ikke?

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Statsministeren.

Kl. 15:21

Statsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jamen jeg har jo præcis svaret på spørgsmålet, som altså tager et lidt kringlet afsæt i, at når den dialog, der har været, er sluttet på en tilfredsstillende måde, må det – det er jo ligesom den præmis, spørgeren bygger ind i det – have ført til, at man i forhold til en mediemæssig gengivelse af nogle tyrkiske krav har givet sig på dem, og sådan er det jo altså ikke.

Det er sådan, at der har været en dialog, som jeg forstår vi i øvrigt er enige om er fornuftigt at der er ved besættelsen af en international post, hvor man reflekterer over de bekymringer og tanker og interesser, som de lande, der indgår i ansættelsesprocessen, har.

For så vidt angår ROJ TV, rejser der her spørgsmål, om der er givet nogen indrømmelse i den forbindelse. Det, der er markeret, og som jeg nu har citeret min forgænger for ad flere omgange – og det betragter jeg ikke som en indrømmelse, men langt hen ad vejen som en selvfølgelig – er, at Danmark er et land, som er optaget af terrorbekæmpelse, og hvis man juridisk inden for rammerne af den lovgivning, der er, og de myndigheder, der tager sig af det, kan løfte en bevisbyrde for, at der er en situation, hvor terrorvirksomhed er knyttet til den pågældende tv-station på en sådan måde, at det ikke er lovligt, så skal det selvfølgelig bringes til ophør.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til statsministeren. Spørgsmål er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Spm. nr. S 1902

Kl. 15:23

3) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at ledige skal vente over 3 måneder på at få udbetalt deres arbejdsløshedsdagpenge, som det f.eks. sker i ASE's a-kasse, og i benægtende fald, hvilke initiativer vil ministeren tage i den anledning?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:23

Bjarne Laustsen (S):

Mener ministeren, at det er rimeligt, at ledige skal vente over 3 måneder på at få udbetalt deres arbejdsløshedsdagpenge, som det f.eks. sker i ASE's a-kasse, og i benægtende fald, hvilke initiativer vil ministeren tage i den anledning?

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:23

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

For det første vil jeg gerne slå fast, at det ikke er rimeligt, hvis man som ledig skal vente i 3 måneder på at få sine dagpenge udbetalt. For det andet vil jeg også gerne slå fast, at der er ingen, der bliver snydt for deres dagpenge. Alle får de dagpenge, de har ret til, for hele perioden. Desuden kan jeg oplyse, at der ikke er ventetid på at få dagpenge, hvis man som ledig allerede har fået behandlet sin anmodning om dagpenge.

Som nævnt i besvarelsen af § 20-spørgsmål nr. 1799 og nr. 1800 har Arbejdsdirektoratet skrevet til ASE og bedt om en redegørelse for a-kassens aktuelle sagsbehandlingstid. ASE har oplyst over for Arbejdsdirektoratet, at a-kassen har oplevet en voldsom vækst i antallet af nye ansøgninger om dagpenge, og det har haft indflydelse på a-kassens sagsbehandlingstid. ASE oplyste også i samme forbindelse, at ca. 50 pct. af de sager, der er færdigbehandlet i marts måned 2009, er behandlet på under 4 uger, fra den ledige anmoder om dagpenge første gang. Næsten 75 pct. af sagerne er behandlet på under 6 uger, og 90 pct. af sagerne er behandlet på under 8 uger. Arbejdsdirektoratet har på baggrund af ASE's svar vurderet, at ASE håndterer de aktuelle problemer på en tilfredsstillende vis. Arbejdsdirektoratet har desuden bedt ASE om at bevare

fokus på en sagsbehandlingstid på 4 uger i langt hovedparten af sagerne.

Generelt kan jeg oplyse, at a-kassernes gennemsnitlige sagsbehandlingstid er faldet konstant siden 2001, og det var netop i 2002, at regeringen gav de beskæftigede mulighed for frit at kunne vælge imellem tværfaglige a-kasser. I 2006 fik ledige ligeledes mulighed for at vælge a-kasse.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:25

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Men det løser jo ikke problemet med at vente i over 3 måneder for den enkelte. Det er bare et eksempel; der er rigtig, rigtig mange andre eksempler på, at også andre a-kasser – især dem, der ligger uden for LO-området – tilsyneladende ikke har været gearet til eller forberedt på, at der kom en stigning i ledigheden. Det er jo derfor, spørgsmålet kommer op, om det er rimeligt.

Dernæst vil jeg da gerne spørge ministeren om, hvor mange flere ledige det er, ASE's område har fået, siden de ikke er i stand til at håndtere det her. Altså, er det rimeligt, at en a-kasse – endda en statsanerkendt a-kasse – modtager penge for at løse et problem for borgerne, og at de så skal vente i 3 måneder for at få det her løst? Ministeren siger, at det ikke er rimeligt, men at man ikke bliver snydt. Hvad skal man leve af i 3 måneder, når man har mistet sit arbejde? Hvor skal man gå hen og finde sin forsørgelse? Man skal jo bare have behandlet sin dagpengesag i den a-kasse, man har betalt til, og efter en tid skal man vel have penge derfra, ligesom hvis man fandt en anden arbejdsgiver. Hvad skal vedkommende leve af, når man ikke engang kan få besvaret sin sag og heller ikke få den færdigbehandlet? Hvad skal man leve af i den pågældende periode?

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:26

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg vil blot gerne gentage, at der er jo ingen, der ikke får de dagpenge, som de er berettigede til.

Men så er det jo korrekt, som hr. Bjarne Laustsen siger, at der har været en stigende ventetid for nogle a-kassers vedkommende. Men jeg synes blot, at det er vigtigt at fæstne sig ved, at generelt er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid

i a-kasserne jo faldet drastisk, siden der blev frit a-kasse-valg.

Jeg vil egentlig også sige til hr. Bjarne Laustsen i dag: Jeg synes jo, at det er utrolig vigtigt, at man netop kan stemme med fødderne, at man netop kan finde sig en anden a-kasse, hvis man er utilfreds. Det er jo noget af det, som den her regering har gennemført, og det synes jeg faktisk man skulle tage at glæde sig over. Det giver nogle gode rettigheder.

Kl. 15:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:27

Bjarne Laustsen (S):

Nu er ministeren jo ny, og det gør måske, at man ser lidt uerfaren ud. Men ministeren skal jo have mulighed for at ændre sit svar på det sidste spørgsmål her, som jeg ikke har stillet. Kan man skifte a-kasse i en situation, hvor man er ledig og mangler dagpenge? Det vil jeg gerne have svar på fra ministeren – om man kan det.

Det, regeringen gør her, er på samme måde, som når man siger, at arbejdsløsheden ikke er særlig høj; den har været historisk lav og er kun steget lidt. Nu siger ministeren også, at man jo får sine dagpenge, og generelt er det sådan og sådan. Ja, det er meget godt, men det er jo bare sniksnak. Her har vi eksempler på folk, der har ventet i 3 måneder på at få deres dagpenge. Hvad skal folk leve af i den periode?

Altså de, der får dagpenge efter 1 uge eller 2 uger: Det er jo fint. Men de, der går 3 måneder! På alle mulige andre områder har regeringen garanti for, at man ikke må vente længere end sådan og sådan, men når det drejer sig om dagpenge, hvor man åbenbart ikke har et svar på, hvor man skal få pengene fra, er der ingen garanti.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:28

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det er jo generelt sådan, at man frit kan vælge sin a-kasse, og det er en rettighed, som man har fået som arbejdstager.

Men derudover vil jeg sige, at der jo er mulighed for at få kontanthjælp også i den her periode. Det er klart, at er det sådan, at man selv kan forsørge sig, eller at ægtefællen kan, skal den mulighed bruges først. Men det er jo ikke sandt, når hr. Bjarne Laustsen siger, at man pludselig fuldstændig mister sit forsørgelsesgrundlag.

Kl. 15:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Vagn Christensen som medspørger.

Kl. 15:29

Ole Vagn Christensen (S):

Det svar, ministeren kommer med, er meget interessant, særlig når vi tager i betragtning, at den her sag blev rejst her i Folketinget for 3 uger siden, og at man så faktisk ikke er nået videre.

I forlængelse af den argumentation, man fremfører, om faldet i 2001, og at den gennemsnitlige sagsbehandlingstid er blevet kortere, er jeg nødt til at spørge ministeren: Var der nogen i 2001, der blev fortalt, at de ikke kunne få deres dagpenge, fordi de blev ledige? Det er jo det, der er det interessante her. Og så lyder det jo flot, når ministeren siger, at de bare kan henvende sig på bistandskontoret, hvis ikke de kan få deres penge. Vi har altså forstået, at ministeren ingen ønsker har om at gribe ind og sørge for, at de her mennesker får deres dagpenge, så snart de bliver ledige. Bare almindelig ledighed skulle da gerne være noget, som man kunne løse med det samme.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:30

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Nu tror jeg egentlig ikke, at det er hr. Ole Vagn Christensen ubekendt, at a-kasserne har fungeret i over 100 år, og jeg synes faktisk, det er en ganske udmærket måde, vi har indrettet det danske system på. I 100 år har det fungeret, og så er det rigtigt, at man har oplevet en stigende sagsbehandlingstid, men det skal så ses i lyset af, at siden 2002 er den gennemsnitlige sagsbehandlingstid faldet væsentligt.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 15:30

Ole Vagn Christensen (S):

Det var ikke et svar, vil jeg sige til ministeren, for selvfølgelig er der sager, der kan tage tid at behandle. Det, det her drejer sig om, er en ledig, der henvender sig hos sin a-kasse og får at vide, at der er 3 måneders sagsbehandlingstid, inden vedkommende kan få sine penge. Det er det, der er det interessante i det her, nemlig noget så naturligt som, at en a-kasse er villig til at udbetale, så snart papirerne foreligger fra den ledige, og hvor der ikke er tale om komplicerede forhold, i forbindelse med at det er nødvendigt at foretage

en yderligere sagsbehandling. Det var det, jeg spurgte til. Er det det, der står i loven? Er man ikke her ude i at overtræde loven, når man ikke udbetaler pengene til de ledige på den måde, som det sådan set er foreskrevet, nemlig at de ledige har ret til dagpenge, og det har de fra den dag, hvor de bliver ledige?

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:32

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Jeg vil gerne fastholde, at der er ingen, der bliver snydt for deres dagpenge, og det er fuldstændig korrekt, som hr. Ole Vagn Christensen siger, at der er sket en stigning, især for nogle a-kassers vedkommende, i sagsbehandlingstiden, men det skal fortsat ses i lyset af, at den generelle sagsbehandlingstid igennem årene siden 2002 er faldet væsentligt.

Kl. 15:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Vernersen som medspørger.

Kl. 15:32

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil godt sige til beskæftigelsesministeren: Det er da fuldstændig uholdbart, hvis man bliver arbejdsløs den 1. februar og så ikke får udbetalt sine dagpenge den 1. marts. Jeg forstår på de svar, der er givet, at det finder ministeren acceptabelt. Det helt afgørende er, at ministeren nu fortæller Folketinget, at hun omgående, prompte efter den her spørgetid er overstået, meddeler den her a-kasse, at fremover skal enhver udbetaling ske den efterfølgende første. Alt andet er uacceptabelt for den enkelte borger. Venstre siger jo gang på gang, at de er på borgernes side. Det er man jo ikke her, når man siger: Du kan gå på bistandskontoret for at få din hjælp. Det er ikke et svar på det her. Der skal være sikkerhed for, at hvis man bliver arbejdsløs den første i en måned, får man den efterfølgende første sine dagpenge. Det må ministeren give en tilkendegivelse om.

Kl. 15:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Beskæftigelsesministeren.

Kl. 15:33

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Nu har jeg fuld forståelse for, at hr. Jens Peter Vernersen ikke har været her i salen hele tiden, mens jeg har besvaret spørgsmål, men jeg vil blot lige tilkendegive, at mit første svar – de allerførste ord, jeg nævnte i mit svar – var, at jeg

gerne ville slå fast, at det ikke er rimeligt, hvis man som ledig skal vente 3 måneder på at få sine dagpenge udbetalt. Jeg har fuld forståelse for, at hr. Jens Peter Vernersen ikke har deltaget i hele den her debat, men så må man i det mindste – synes jeg – have en vis forpligtelse til at have hørt det indledende svar fra mig, hvis man vil deltage i en debat, og især hvis man vil kritisere svaret.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:34

Jens Peter Vernersen (S):

Det er uforskammet, at ministeren her ved det første onsdagsspørgsmål kommer med en påstand om, at jeg ikke har været i salen fra det første minut, hvor det her startede. Det har jeg været. Jeg har hørt hvert et ord, ministeren har sagt, og været dybt rystet over, at ministeren kan fortælle Folketinget, at hvis ikke det er sådan, at den her a-kasse, ASE's a-kasse, kan nå at beregne dagpengene, kan man gå på bistandskontoret. Jeg har været her fra første sekund af. Det, der er helt afgørende, er, at ministeren stille og roligt fortæller Folketinget, at den her a-kasse får besked om, at fra den næste første er der sikret udbetaling til hver eneste af de ledige, der har mistet arbejdet fra den sidste første.

Kl. 15:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:34

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Det kan godt være, at hr. Jens Peter Vernersen har været i salen, mens jeg har besvaret spørgsmål, og det kan også godt være, at hr. Jens Peter Vernersen synes, at han har hørt mine svar, men jeg må bare sige helt klart, at hr. Jens Peter Vernersen i hvert fald ikke har hørt ordentligt efter. Men jeg vil gerne gentage, at for det første synes jeg ikke, det er rimeligt, at man som ledig skal vente i 3 måneder på at få sine dagpenge udbetalt, og for det andet vil jeg gerne fastslå, at der er ingen, der bliver snydt for deres dagpenge. Sådan er det, må jeg sige til hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:35

Bjarne Laustsen (S):

Velkommen til virkeligheden, må jeg sige til ministeren. Allerede efter en uge er man totalt

handlingslammet. Man siger, at det ikke er rimeligt; man siger, at folk bare kan skifte arbejdsløshedskasse, når de har bedt om at få deres dagpenge et bestemt sted. Det siger ministeren. Det kan vi læse i Folketingets referat efterfølgende. Det er blevet sagt, at man havde et frit valg. Det er det, der er interessant, nemlig at man kan gå et andet sted hen og få klaret sin forretning.

Derfor må jeg spørge: Hvad vil ministeren gøre ved, at vi har nogle a-kasser, hvor der går op til 3 måneder? Og ministeren har ikke anvist svar på, hvor de her folk skal få deres forsørgelse fra i 3 måneder. Nu er det jo helt tilfældigvis sådan, at den samme minister også er minister for kontanthjælpsområdet. Kan man så gå hen og få kontanthjælp? Vil ministeren sørge for det? Eller vil man lave låneordninger eller garanti-beviser, eller hvad ved jeg? Men når ministeren siger, at det ikke er rimeligt, så må ministeren også handle, for jeg er helt sikker på, at man ikke kan flytte a-kasse i den situation, som den pågældende står i her.

Kl. 15:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:36

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Jeg vil altså blot sige, når hr. Bjarne Laustsen nu siger, at der ikke er frit a-kasse-valg, at det jo ikke er sandt. Der er frit a-kasse-valg, og det var jo det, som jeg nævnte i mit allerførste svar. Så er jeg blevet spurgt om, hvordan man kan forsørges sig i den ventetid, man har. Der har jeg anvist de muligheder, at man enten, hvis man har en opsparing, må bruge af den, eller også må man, hvis man er gift, bruge af ægtefællens opsparing, og sidste mulighed er jo så, at man kan få kontanthjælp. Men der er ingen, og det er vigtigt at understrege, der bliver snydt for deres dagpenge.

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Spørgsmålet er afsluttet.

Den næste spørgsmål er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:37

Spm. nr. S 1903

4) Til beskæftigelsesministeren af:

Bjarne Laustsen (S):

Synes ministeren, at det er et velfærdssamfund værdigt at stoppe udbetalingen af sygedagpenge, så længe sygemeldte ikke er raskmeldt?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:37

Bjarne Laustsen (S):

Jeg skal læse spørgsmålet op efter de nye regler: Synes ministeren, at det er et velfærdssamfund værdigt at stoppe udbetalingen af sygedagpenge, så længe sygemeldte ikke er raskmeldt?

Kl. 15:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:37

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Hr. Bjarne Laustsen vil gerne vide, om det harmonerer med et velfærdssamfund at standse sygedagpenge, så længe den syge ikke er blevet raskmeldt. For mig at se er det det samme som at spørge, om vi ikke helt skal afskaffe varighedsbegrænsningen på sygedagpenge.

Jeg mener imidlertid, at det ville være forkert at åbne muligheden for, at en borger kan modtage sygedagpenge i et ubegrænset antal år. Vi ved jo, at det bliver sværere at vende tilbage til arbejdsmarkedet, jo længere tid man har været på offentlig forsørgelse. Det, at der er en bagkant på sygedagpengene, betyder, at både den sygemeldte og kommunen i højere grad end ellers har fokus på, at den sygemeldte vender tilbage til arbejdet inden udløbet af sygedagpengeperioden.

I lovforslaget om en styrket sygefraværsindsats får kommunerne fremover mulighed for tidligt i et sygeforløb at gøre en aktiv indsats og give tilbud, der kan medvirke til, at sygemeldte fastholder deres tilknytning til arbejdsmarkedet, inden de mister retten til sygedagpenge. Kommunen skal dog, før den standser udbetalingen af sygedagpenge på grund af varighedsbegrænsningen, anvende en arbejdsevne metode for at undersøge, om den sygemeldte er berettiget til revalidering, fleksjob eller førtidspension. Hvis en borger er berettiget til revalidering eller der starter en førtidspensionssag, vil sygedagpengene fortsætte, indtil den egentlige revalidering starter, eller indtil der er truffet en afgørelse i pensionssagen. Hvis en borger er berettiget til et fleksjob, vil der kunne udbetales ledighedsydelse, indtil fleksjobbet er fundet.

Jeg synes således, at sygedagpengelovgivningen i vidt omfang bærer præg af, at der er tænkt i sammenhænge og overgange til andre beskæftigelsesmæssige eller sociale løsninger.

Kl. 15:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:39

Bjarne Laustsen (S):

Tak for svaret. Men det er jo en faktisk kendsgerning, at der er flere tusinde mennesker, der ikke er omfattet af de regler, som ministeren taler om. Der er folk, hvis sager ikke er blevet afklaret; der er folk, der ikke er blevet visiteret til et fleksjob; der er folk, der ikke har fået revalidering; der er folk, der ikke er blevet indstillet til en pension. De er stadig væk sygemeldte; der ligger en lægeerklæring på, at de stadig væk er sygemeldte. Hvad tror ministeren så? Tror ministeren så, at de bliver mere raske, ved at man fratager dem sygedagpengene? Så vil ministeren sikkert sige nu i næste svar: Jamen så er der mulighed for at få kontanthjælp. Det er der også for nogle, men for hovedparten er der ikke.

Så hvad tror ministeren der hjælper her? Er det udelukkende sanktioner, så længe der er en læge, der siger, at vedkommende er syg? Og det er jo det, der er det interessante spørgsmål: Bliver folk raske af, at man tager sygedagpengene fra dem? Er det økonomiske incitamenter, der virker, eller virker sundhedsministerens system?

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:40

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Som jeg indledte med i min besvarelse, synes jeg, det er utrolig væsentligt, at der netop er en bagkant for længden af sygedagpengeperioden. Og det er simpelt hen, fordi det er utrolig vigtigt, at kommunerne og selvfølgelig også den sygemeldte selv – men i høj grad kommunerne – er opmærksomme på, at der er en bagkant og derfor er med til at tage nogle initiativer. Derfor ser jeg heller ikke, at der skal tages nye initiativer på området.

Kl. 15:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:40

Bjarne Laustsen (S):

Jeg kan forstå, at det er vigtigt for regeringens sygedagpengepolitik, at der er en kant, en bagkant, som folk kan falde ud over. Det er ikke vigtigt at blive rask; det er regeringen fuldstændig, komplet ligeglad med.

Det, det må dreje sig om, er, at der er 4.000-5.000 mennesker, der er i den her situation, og

hvis sager ikke er blevet afklaret i forhold til de regler, som ministeren gerne vil have. Der er det sådan, at man populært sagt falder ned mellem to stole. Der er nogle situationer, hvor folk ikke kan få kontanthjælp på grund af ægtefælleforsørgelse. Og lægen siger stadig væk, at de er for syge til at kunne gå på arbejde – der er i øvrigt heller ingen arbejdsgiver, der vil have dem – så de er stadig væk sygemeldte. Hvad skal de gøre i den situation? Nu siger ministeren, det er vigtigt, at der er en kant, at der er en afgrund, de kan falde ud over. Det synes jeg bare ikke er tilstrækkeligt. Det var derfor, jeg spurgte, om det er et velfærdssamfund værdigt, at man fratager dem forsørgelsen. For kontanthjælpen – det står jo i grundloven – er den sidste forsørgelse, man kan få. Den er der heller ikke mulighed for at få for mange mennesker.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:42

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):

Jeg synes ærlig talt, hr. Bjarne Laustsen udlægger mit svar på en ret forkert måde, jeg havde nær sagt uanstændig måde. Jeg har aldrig nogen sinde sagt, at jeg synes, folk skal falde ud over kanten, tværtimod. Når jeg siger, at jeg synes, det er vigtigt, at der er en bagkant, er det netop for at øge kommunernes fokus på at få taget nogle initiativer over for den sygemeldte. Det er netop det, jeg vil kalde for et rigtigt og godt liberalt menneskesyn. Jeg har aldrig nogen sinde sagt, at nogen skal falde ud over kanten.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Bjarne Laustsen.

Kl. 15:42

Bjarne Laustsen (S):

Men det er jo det, de gør, og derfor er spørgsmålet, om det så hjælper at have den bagkant. Virker det instrument at have en bagkant, hvor folk mister forsørgelsen – for de er jo stadig væk ikke blevet raske? Det er jo interessant. Spørgsmålet er, om ministerens svar er, at det virker at have en bagkant, for det, ministeren betonedede, var, at det vigtigste i verden er at have en bagkant – som man kan falde ud over, siger jeg så.

Jeg troede, at det, det handlede om, var at få folk gjort raske i sundhedssystemet, få dem gjort klar til et arbejde, og hvis ikke de kan klare et arbejde på fuld, normal tid, så er der mulighed for revalidering, fleksjob eller måske en førtidspension. Det ville jeg synes var svaret, og det skal vi

hjælpe hinanden med at få klaret. Men svaret her er alene, at det er vigtigt med en bagkant, for ellers bliver folk ikke raske, men spørgsmålet er, om det virker – jeg tror det næppe.

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:43

Beskæftigelsesministeren (Inger Støjberg):
Jamen det, jeg siger, er jo netop, at det, der er vigtigt, er, at kommunerne har stor fokus på det her område. Problemet er, at hvis man bare udvider muligheden for at få sygedagpenge til det uendelige, så har kommunerne ikke den fokus på borgeren, og så har kommunerne ikke den fokus, de skal have, på netop at få den sygemeldte tilbage på arbejdsmarkedet.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ministeren. Spørgsmålet er afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til videnskabsministeren af fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:44

Spm. nr. S 1879

5) Til videnskabsministeren af:

Kirsten Brosbøl (S):

Vil ministeren på baggrund af den nuværende konjunktursituation med negativ økonomisk vækst genoverveje regeringens beslutning om at fastfryse 240 mio. kr. i Højteknologifonden i 2008 og 2009, som blev begrundet i frygten for overophedning af økonomien?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Kirsten Brosbøl for oplæsning af spørgsmålet.

Kl. 15:44

Kirsten Brosbøl (S):

Vil ministeren på baggrund af den nuværende konjunktursituation med negativ økonomisk vækst genoverveje regeringens beslutning om at fastfryse 240 mio. kr. i Højteknologifonden i 2008 og 2009, som blev begrundet i frygten for overophedning af økonomien?

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Videnskabsministeren.

Kl. 15:44

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg vil starte med at gøre opmærksom på, at Højteknologifonden i 2009 har en bevilling til udmøntning på over 270 mio. kr. Jeg kan forsik-

re, at jeg følger den her udvikling ganske tæt, og jeg har for længst aftalt allerede på fredag at holde et møde med formanden for Højteknologifonden, Jørgen Mads Clausen, hvor vi skal drøfte fondens situation. Derudover har jeg også løbende en dialog med finansministeren med hensyn til fondens fremtidige uddelinger.

Beslutningen om at holde lidt igen med midlerne til Højteknologifonden blev taget på et tidspunkt, hvor finanskrisen endnu ikke havde sat ind. Tværtimod var vi i en situation, hvor der var alvorlig nervøsitet for, at vi fik en overophedning af dansk økonomi. Nu har tingene jo desværre ændret sig, og vi oplever en global finanskrise og en generel økonomisk afmatning.

I den forbindelse vurderer regeringen naturligvis løbende, og som det vil være fru Kirsten Brosbøl ganske bekendt, har regeringen allerede taget en lang række initiativer, der har til sigte at afbøde konsekvenserne af krisen. Som statsministeren nævnte i sin redegørelse i går, har regeringen taget initiativ til en række hurtige og præcise tiltag til gavn for dansk økonomi. Så det står helt klart, at regeringen gør, hvad regeringen skal, i den her aktuelle situation.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:46

Kirsten Brosbøl (S):

Når jeg tager det her spørgsmål op, er det jo selvfølgelig, fordi det er et klokkeklart eksempel på den massive fejlurdering af den økonomiske situation, som regeringen jo har stået for i mere eller mindre det sidste års tid, kan man sige. Nu siger ministeren, at det her blev besluttet på et tidspunkt, hvor man ikke havde nogen krise. Ja, det var jo altså i efteråret 2008, altså for et halvt års tid siden, at regeringen med direkte begrundelse i frygten for overophedning af økonomien besluttede at indefryse hele 240 mio. kr. af Højteknologifondens midler. Jeg stillede selv et spørgsmål på det tidspunkt om, hvad begrundelsen var, og der står det altså sort på hvidt, at begrundelsen var, at man frygtede en overophedning af økonomien.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke man i regeringen kan anerkende, at det altså var en eklatant fejlurdering, som man havde der i efteråret 2008. Det er jo ikke så lang tid siden, der var jo ligesom begyndt at ske noget på de internationale finansmarkeder, og der var i hvert fald en begyndende krise. Socialdemokraternes formand har jo mange gange også i efteråret gjort

opmærksom på, at vores primære frygt altså var, at vi også i Danmark ville få en meget voldsom økonomisk krise. Så vil ministeren ikke anerkende, at baggrunden for den her beslutning altså var en meget massiv fejlvurdering fra regeringens side i forhold til den økonomiske situation?

Så havde jeg måske håbet på noget lidt mere konkret fra videnskabsministerens side, for når man så nu anerkender – går jeg ud fra – at vi altså står i en meget alvorlig økonomisk situation, hvor der er brug for at se på, hvordan vi kan stabilisere økonomien, og hvordan vi fremadrettet kan skabe mere vækst, er det så ikke noget, man allerede på nuværende tidspunkt har overvejet? Det havde jeg sådan set regnet med at ministeren kunne fortælle lidt om, altså at man fra regeringens side havde set på, om ikke man kunne få de her midler i spil allerede på nuværende tidspunkt, sådan at vi kunne få dem ud at virke i stedet for at ligge og samle støv.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Videnskabsministeren.

Kl. 15:48

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg skal nok forsøge at give et svar, der er kortere end spørgsmålet. Det kan jeg gøre ret enkelt ved at sige, at det selvfølgelig ikke var en fejlvurdering. Nu siger fru Kirsten Brosbøl, at vi taler om efteråret, og det er rigtigt, at finanslovsforslaget vedtages i november, men finanslovsforslaget blev sidste år udarbejdet allerede inden sommerferien og offentliggjort i august, og allerede på det tidspunkt bliver regeringen nødt til at tage bestik af, hvordan og hvorledes selve finanslovsforslaget skal se ud. På det tidspunkt tror jeg ikke der var nogen, der kunne male med den sorte pensel, som fru Kirsten Brosbøl nu med kig i bagklogskabens klare lys maler med, og se, hvordan tingene ville udvikle sig.

Så derfor: Nej, det var absolut ikke en fejlvurdering, det var et af de forslag, som Videnskabsministeriet kom med i forbindelse med udarbejdelsen af finanslovsforslaget, altså hele den proces, der gik ud på at dæmpe i en situation, hvor der var en ganske begrundet frygt for overophedning. Så nej, det var ikke en fejlslutning.

Kl. 15:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:49

Kirsten Brosbøl (S):

Nu siger ministeren selv »i bagklogskabens klare lys«, var det så ikke en forkert beslutning,

man traf? Det kan godt være, at man på daværende tidspunkt havde en vurdering af den økonomiske situation, som så viste sig at være total fejlagtig, og når man så kigger tilbage, var det så ikke en fejl at indefryse de her midler?

For vi har jo altså at gøre med 240 mio. kr., som ligger og samler støv i kassen i stedet for at komme ud og blive brugt til konkrete projekter, der kan sætte gang i den fremtidige vækst. Når man sådan kigger på, hvad Højteknologifonden har støttet af projekter, vil man se, at det er helt konkrete projekter, som på energiområdet, på itområdet, på sundhedsområdet er inde og bidrage til, at videnproduktion bliver omsat til helt konkret vækst. Jeg ved, at ministeren er en varm fortaler for Højteknologifonden, så jeg synes da, man burde overveje at få de her midler i spil.

Kl. 15:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:50

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jo, jeg er en meget, meget varm fortaler for Højteknologifonden og har jo også kæmpet for, at den kom igennem i Folketingssalen. Det skete uden særlig begejstring hos spørgerens parti, men vi er glade for, at den er her, og vi er også glade for de anerkendende ord, som fru Kirsten Brosbøl kommer med her, for vi synes, at der bliver gjort et godt stykke arbejde, og at det også fører til mange gode resultater.

Men vi bliver jo nødt til at se det her i en, man kan sige mere overordnet sammenhæng. Hvis vi ser på det rent beskæftigelsesmæssige, er det klart, at vi selvfølgelig har set på alle de muligheder, der er, og på de steder, hvor regeringen er kommet med en række tiltag. F.eks. er der det helt aktuelle i dag med de der bolig- og bygningsforbedringer, hvor der arbejdskraftmæssigt nok er en hurtigere effekt, end hvad f.eks. Højteknologifonden kan give. Når det er den samlede vurdering i regeringen, har jeg ikke svært ved at forstå, hvorfor det f.eks. har nydt fremme i den lange række af tiltag, som regeringen er kommet med og fortsat vil komme med. Derfor gav jeg også udtryk for, at jeg følger det tæt, også med de personer, der er centrale og meget relevante for Højteknologifondens videre arbejde.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Kirsten Brosbøl.

Kl. 15:51

Kirsten Brosbøl (S):

Ministeren er ikke kommet med et eneste argument for, hvorfor de penge skal ligge i den kasse. Man siger, at man følger situationen løbende, og nu siger ministeren, at det her er noget, der på længere sigt kan skabe vækst, og derfor vil man ikke gøre brug af den mulighed for at få de her penge ud at virke nu.

Det synes jeg er en meget mærkelig forklaring, for egentlig skulle man da tro, at også regeringen havde en interesse i at skabe nogle langsigtede vækstinitiativer og få sat de her midler, som altså ligger på bunden af kassen og venter på at komme ud og blive brugt, i spil og få skabt nogle mere langsigtede vækstinitiativer. Men man må jo altså bare sige, at det er endnu et eksempel på, at regeringen sidder på hænderne i forbindelse med krisen, og at man ikke er villig til at handle og agere og skabe nogle initiativer, der kan være med til at bidrage til den fremtidige vækst.

Det synes jeg er rigtig ærgerligt, og jeg må bare konstatere, at ministeren ikke i dag har præsenteret et eneste argument for, hvorfor de penge skal ligge i bunden af kassen i stedet for at komme ud og bidrage til væksten.

Kl. 15:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:52

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Så synes jeg, at spørgeren skal genlæse mit svar på både første og andet spørgsmål. Jeg må jo tilstå, at det her indlæg fra fru Kirsten Brosbøl er det allerbedste eksempel på Socialdemokratiets politik, for der handler det bare om at bruge løs, flest penge ud, og man tager overhovedet ikke hensyn til det helt overordnede. Regeringens politik har jo hele tiden været, at vi kommer med forskellige initiativer løbende lige fra de første bank- og finanspakker over øget investering i trafik videre over skattelettelser og nu her aktuelt med boligforbedringer. Der kommer hele tiden nye initiativer, således at vi følger den meget alvorlige udvikling, som vi er midt i, på den allermest seriøse måde, og det håber jeg fru Kirsten Brosbøl har forstået.

Det er rigtigt, at vi har ganske forskellige tilgange til det her; Socialdemokratiet vil gerne kaste kæmpemæssige pakker ud og så ikke tænke så meget på, hvad man skal gøre om 8 dage, hvor krisen næppe er slut.

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ministeren. Hermed er spørgsmålet afsluttet.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:53

Spm. nr. S 1900**6) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:****Jens Peter Vernersen (S):**

Hvordan vil ministeren sikre, at mere end 900 intensivpatienter, der er de mest syge, ikke flyttes mellem hospitaler under indlæggelse, når flytning åbenbart sker på grund af manglende kapacitet, med forøget risiko for komplikationer til følge?

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Peter Vernersen for oplæsningen af spørgsmålet.

Kl. 15:53

Jens Peter Vernersen (S):

Hvordan vil ministeren sikre, at mere end 900 intensivpatienter, der er de mest syge, ikke flyttes mellem hospitaler under indlæggelse, når flytning åbenbart sker på grund af manglende kapacitet, med forøget risiko for komplikationer til følge?

Kl. 15:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ministeren.

Kl. 15:54

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg kommer nok ikke uden om at skulle gentage mig selv, for det er jo ikke første gang, jeg står her og skal besvare det samme spørgsmål fra hr. Jens Peter Vernersen.

Jeg finder det da bestemt ikke hensigtsmæssigt, at meget syge patienter flyttes imellem sygehusenes intensivafdelinger, og jeg mener fortsat, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at begrænse de tilfælde så meget som muligt. Det vil måske ikke helt kunne undgås, at der til tider kan være så stort et pres nogle steder, at det kan være nødvendigt at flytte en intensivpatient til et andet sygehus, men vi skal så langt, som det overhovedet er muligt, i retning af, at sådan nogle overflytninger kun sker af medicinskfaglige grunde og ikke af kapacitetsmæssige grunde.

Derfor vil jeg gentage, hvad jeg har sagt også til hr. Jens Peter Vernersen og i pressen: Det er regionerne, der som sygehusejere skal foretage de nødvendige prioriteringer, så intensivkapaciteten svarer til det behov, der er dels i forlængelse af planlagte operationer, dels som beredskab til patienter, der pludselig får behov for respirationsbehandling.

Derfor har jeg da også med tilfredshed noteret mig Danske Regioners seneste udmelding om, at de har planlagt en udvidelse af sengekapa- citeten på intensivområdet med ca. 50 inten- sive sengepladser over det næste år.

Herudover forventer jeg også, at regionerne tager kapacitetsmæssige hensyn i forbindelse med de kommende års omstruktureringer og til- pasninger af sygehusvæsenet. Kapaciteten på intensivafdelinger bestemmes jo ikke kun af an- tallet af senge og antallet af respiratorer. Der er også mange andre sammenhænge, der skal tæn- kes ind, f.eks. sundhedspersonalet og deres be- stemte kompetencer, og som hr. Jens Peter Ver- nersen ved, er der også et meget stort fokus fra regeringens side på, hvordan vi sikrer de til- strækkelige ressourcer af arbejdskraft. Jeg tæn- ker på opgaveglidning m.m.

Kl. 15:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:55

Jens Peter Vernersen (S):

Ministeren har jo ret i, at det ikke er første gang, vi debatterer det her, men det er sådan set første gang, der ligger svar, der viser, hvor stort pro- blemet er, nemlig de svar, der blev givet på mine spørgsmål nr. 139 og 140, stillet for 4 måneder si- den. Det er jo af svarene på disse spørgsmål, man kan se, at man har disse enorme flytninger af 900 patienter. Man kan også se i et af svarene, at en patient er død under flytning, og man kan se i et af svarene, at flytning er forbundet med forøget risiko for komplikationer.

Man skriver i svaret fra Region Syd, at i hvert fald 2½ pct. af patienterne flyttes, og det vil altså sige, at disse 900 patienter, hvis det var ens over hele landet, ville svare til 2½ pct. Det er altså mange patienter; det er de allermest syge, der bliver prioriteret så lavt, at man må flytte dem.

Det er selvfølgelig uacceptabelt, og spørgs- målet er naturligvis, hvornår vi får en løsning på det her. Jeg har naturligvis godt set, hvad der er stillet i udsigt i forhold til regionerne, men det ændrer jo ikke ved, at regionerne netop nu også

bliver presset på andre prioriteringer. Så derfor: Hvornår bliver det her rent faktisk løst?

For sagen er jo, at hvis man kigger 5 år tilba- ge, var der jo en klar melding fra den nuværen- de statsminister – han var sundhedsminister på det tidspunkt – om, at det her var uacceptabelt, det skulle løses nu. Da var problemet cirka halvt så stort, for da var der ca. 500 flytninger. Nu er det altså fordoblet siden den tid, og der er i hvert fald ikke kommet nogen løsning. Man kan se, det er ens over årene, hvis man kigger tilba- ge. Det ligger stort set på de der 900 patienter – der er ikke sket nogen ændring.

Kl. 15:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 15:57

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu siger hr. Jens Peter Vernersen, at problemet var halvt så stort på den tidligere sundhedsmi- nister og nuværende statsministers tid, og sam- tidig siger hr. Jens Peter Vernersen, at problemet er det samme – det ligger på 900 patienter hvert år. Begge dele kan jo ikke være rigtigt!

Nå, men jeg synes, det er at vende tingene lidt på hovedet at få det til at fremstå, som om jeg ikke ønsker at gøre noget ved det, al den stund jeg faktisk har været den, der har været aller- mest offensiv i det offentlige rum til at meddele, at flytninger, der ikke er medicinsk begrundede, er uacceptable, og at regionerne skal sørge for at få tilrettelagt deres kapacitet sådan, at det i vi- dest muligt omfang kan undgås.

Men som jeg også sagde i svaret på det stille- de spørgsmål, kan det nok ikke altid helt und- gås, men det skal søges undgået. For det er na- turligvis ikke behageligt for meget syge menne- sker at blive flyttet og så endda af kapacitets- mæssige årsager. Så det skal vi søge at undgå.

Kl. 15:58

Formanden:

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 15:58

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil nu sige, at mine tidligere bemærkninger var fuldstændig korrekte, det kan man se af pa- pիրerne her. Man kan se, hvor galt det var for 3 år siden, og man kan se, hvor galt det var på det tidspunkt i 2004-05, hvor der så åbenbart skete et skred.

Det er fuldstændig rigtigt, at sundhedsmini- steren har været meget aktiv og offensiv i det of- fentlige rum – men det løser jo ikke problemet.

Jeg så godt den ritzaumeddelelse, hvor ministeren sagde, at han nu havde tvunget regionerne til at give de her oplysninger. Han har jo ikke tvunget regionerne til noget som helst; det var alene med baggrund i de to spørgsmål, som det tog ministeriet 4 måneder at svare på, at de her oplysningerne kom frem her umiddelbart før påske.

Spørgsmålet er jo altså stadig væk, hvornår og hvordan ministeren vil sikre at det her problem bliver løst. Kan jeg være sikker på – hvis jeg spørger til oktober ved folketingsårets start – at der så ligger en løsning, så vi ikke flytter rundt med 900 af de mest syge patienter, hvor der er risiko for, at de dør undervejs, og hvor det fremgår klart af de svar, der er blevet givet, at der er øget risiko for komplikationer? Vi kan bare ikke være bekendt at flytte rundt med patienter i den situation.

Kl. 15:59

Formanden:
Ministeren.

Kl. 15:59

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nu holder jeg jo af at give ærlige svar til alle, også selv om jeg ved, at hr. Jens Peter Vernersen fordrejer selv de ærlige svar. Og når hr. Jens Peter Vernersen spurgte, om han kunne være sikker på ikke til oktober at skulle stille mig det samme spørgsmål, så må jeg sige blankt nej. Det kan man ikke være sikker på, for som bekendt er hverken hr. Jens Peter Vernersen eller jeg sygehusejere – det er regionerne. Og regionerne skal sørge for at drive sygehusene mest optimalt, så der ikke er nogen patienter, der underprioriteres og nedprioriteres, hvilket jeg heller ikke mener at intensivpatienterne bliver.

Men det er regionerne, der skal planlægge, og regionerne skal rejse deres krav over for regeringen i de årligt tilbagevendende økonomiforhandlinger. Og når vi fra politisk hold klart melder ud og siger, at vi ikke mener, at intensivpatienter skal flyttes i det omfang, vi ser i dag, så mener jeg også, at regionerne forstår et politisk signal – ellers har vi andre metoder.

Kl. 16:00

Formanden:
Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 16:00

Jens Peter Vernersen (S):

Det, ministeren fremfører, er jo en gentagelse af tidligere ord, nemlig at regionerne er sygehus-

ejere. Men lige så sikkert er det jo, at det er regeringen, der ved de årlige forhandlinger med regionerne aftaler økonomi, aftaler, hvad der skal ske på forskellige områder. Det kan vi jo se, hvis vi går tilbage. Vi kan se, at det er lige præcis den måde, det sker på.

Så derfor må jeg gentage mit spørgsmål, for jeg synes, det er afgørende, at ministeren sikrer, når nu han mødes med regionerne her i april-maj, at man får afklaret det her, så jeg ikke skal stille det samme spørgsmål igen. For jeg stiller nemlig kun spørgsmålet igen, hvis det her problem ikke er løst. Har ministeren sørget for at få det løst, så bliver spørgsmålet ikke stillet. Har vi stadig væk 900 transporter, så bliver spørgsmålet stillet igen.

Kl. 16:01

Formanden:
Ministeren.

Kl. 16:01

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg føler mig nu ikke helt overbevist om, at hr. Jens Peter Vernersen ikke kunne finde på at stille de samme spørgsmål igen og igen og igen uanset svaret. Men det er jeg jo heller ikke herre over.

Jeg havde jo annonceret i mit første svar, at der ville komme en del gentagelser. Det er jo klart, fordi det jo ikke er første gang, hr. Jens Peter Vernersen og jeg tager den her diskussion, heller ikke i Folketingssalen. Og da det var rigtigt, hvad jeg sagde sidste gang, og det stadig væk er rigtigt, at vi ikke er sygehusejere, men at det er regionerne, der er sygehusejere, bliver jeg jo i sagens natur nødt til at gentage mig selv. Det har hr. Jens Peter Vernersen jo selv lagt op til ved at gentage spørgsmålene.

Kl. 16:02

Formanden:

Ja tak. Hermed sluttede spørgsmål 6.

Det næste spørgsmål er også til ministeren for sundhed og forebyggelse af hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 16:02

Spm. nr. S 1901

7) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af: **Jens Peter Vernersen (S):**

Finder ministeren, at det er rimeligt, at mindre behandlinger af hospitalsindlagte prioriteres højere end intensivpatienter?

Formanden:

Det starter med, at spørgeren læser sit spørgsmål op.

Kl. 16:02

Jens Peter Verner sen (S):

Tak, formand. Det her spørgsmål er sådan set en opfølgning på det forrige: Finder ministeren, at det er rimeligt, at mindre behandlinger af hospitalsindlagte prioriteres højere end intensivpatienter?

Det er jo sådan set også lidt afgørende at få afklaret.

Kl. 16:02

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:02

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Jeg må ærligt indrømme, at jeg ikke helt forstår, hvad hr. Jens Peter Verner sen mener med det stillede spørgsmål, for der er jo ingen i sygehusvæsenet, hverken fagfolk eller politikere, der vil prioritere mindre behandlinger højere end intensivbehandlinger. Men nu kender jeg også hr. Jens Peter Verner sen og ved, at hr. Jens Peter Verner sen altid er ekstremt meget på systemets side og aldrig på borgerens side. Og derfor ved jeg også godt, at hr. Jens Peter Verner sen er meget, meget irriteret over, at den her regering har indført en meget god borgerrettighed, nemlig det udvidede frie sygehusvalg, hvor borgerne får mulighed for efter 1 måneds ventetid at vælge at komme et andet sted hen. Det er jo en mulighed, intensivpatienter selvfølgelig ikke har, da de jo netop er patienter med et akut behov og de under ingen omstændigheder kan vente 1 måned. Så det, som hr. Jens Peter Verner sen gør, er altså simpelt hen at sammenligne æbler og pærer og bananer i en stor pærevælling.

Må jeg erindre om, at det kun er nogle ganske få uger siden, at Socialdemokratiet, som hr. Jens Peter Verner sen jo altså er medlem af, bebødte regeringen, at ventetiden steg under sidste års konflikt. Regeringens mål er imidlertid ikke et enten-eller, regeringen ønsker at sikre både korte ventelister og den rette kapacitet for de akutte patienter. Det er derfor, vi har indført det udvidede frie valg for de mange på ventelister, har tilført over 19 mia. kr. til det danske sygehusvæsen siden 2001 og nu også tilfører 25 mia. kr., så vi kan bygge endnu bedre sygehuse. For der skal ikke kun være til den akutte livstruede patient, men der skal også være til folk, der ikke

har livstruende sygdomme. De skal heller ikke vente, og det er det, vi sikrer ved at være på borgerens side.

Jeg ved godt, at det irriterer hr. Jens Peter Verner sen, at man ikke altid er på systemets side.

Kl. 16:04

Formanden:

Hr. Jens Peter Verner sen.

Kl. 16:04

Jens Peter Verner sen (S):

Det forholder sig faktisk præcis omvendt. Det er jo ministeren, der holder hånden over systemet, sådan som det udvikler sig. Nu klæder det heller ikke ministeren – jeg ved ikke, om det kommer i konflikt med ministeransvarlighedsloven – at tale urigtigt her, men ministeren må da vide, at Socialdemokraterne faktisk stemte for det udvidede frie valg i første omgang. Og da man udvidede det udvidede frie valg til 1 måned, sagde vi klart og tydeligt: Det stemmer vi gerne for, hvis ressourcerne er til at behandle befolkningen, der bliver syg. Det, der stod klart og står klart nu, er, at 98 pct. af dem, der bliver indlagt, venter et halvt år på behandling. Det er sådan set virkeligheden.

Men i forhold til spørgsmålet er det jo helt indlysende, at når de mest syge, intensivpatienterne, køres rundt med risiko for en forværring af sygdommen og risiko for at dø undervejs, bliver de da prioriteret lavere end den borger, der henvender sig på hospitalet og måske har en skæv finger, en krum finger, der skal rettes ud, og som har ret til at blive behandlet inden for 1 måned. Så bliver man da ringere behandlet som intensivpatient. Når man stiller det op over for hinanden, er der ikke nogen som helst tvivl om, at det er sådan.

Det er da også sådan, at medicinske patienter også bliver behandlet ringere end den patient, der kommer med en krum finger, og som fint måske kunne vente i 6 eller 7 uger, men den patient vil ministeren jo gerne betale 40 pct. overpris for at få behandlet på et privathospital. Det har kostet 900 mio. kr. Det er ikke engang noget, jeg siger, fordi jeg har fundet ud af det. Økonomi- og erhvervsministeren siger jo også, at det er sådan. 25 pct. overbetaling, har hun sagt. Det er bestemt det mindste, det ligger sikkert meget højere.

Kl. 16:06

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:06

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Der er ikke givet en krone i overbetaling. Lad mig minde om, at den første mobiltelefonsamtale tilbage i slutningen af 1990'erne var noget dyrere end den mobiltelefonsamtale, der foretages i dag. Med andre ord: I 2002 blev der brugt 80 mio. kr. på det udvidede frie valg, og i dag bliver der brugt 1,2 mia. kr. 280.000 mennesker har været glade for det, og derfor er der et andet marked. Der er overhovedet ikke givet en krone i overbetaling, men jeg er selvfølgelig glad for, at vi nu har fået lavet et nyt aftalegrundlag.

Men når nu hr. Jens Peter Vernersen hævder, at han er på borgerens side, hvorfor har hr. Jens Peter Vernersen og det øvrige Socialdemokrati så så meget imod, at vi giver borgeren den retfærdighed, at man kan flytte sig ud af køen, når man har ventet 1 måned? Jeg kan simpelt hen ikke forstå, at hr. Jens Peter Vernersen kan have så meget imod det.

Når det er sagt, vil jeg sige, at der aldrig har været så mange ressourcer i sundhedsvæsenet, som der er nu, og de læger, der opererer hjerter og opererer for kræft, er jo ikke de samme, som opererer de ikke livstruende sygdomme som en grå stær eller en hofte eller et knæ. Så det er jo forkert at sige, at den ene patient tager noget fra den anden. Det er ikke tilfældet, og det tror jeg dybest set også godt at hr. Jens Peter Vernersen ved. Det er smart at sige, at den ene tager noget fra den anden, men det er ikke tilfældet, for vi har sørget for, at der aldrig har været så mange ressourcer i sundhedsvæsenet, som der er nu. Vores ventetider er faldende, efter at vi uheldigvis har haft en konflikt, og vores kræftbehandling er på vej til at blive fantastisk i Danmark.

Kl. 16:07

Formanden:

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 16:07

Jens Peter Vernersen (S):

Det, ministeren siger, er simpelt hen ukorrekt. Der skete jo en stigning i ventetiden efter konflikten i juli sidste år. Derfra var der en fortsat stigning i ventetiden i månederne efter, sådan at vi ved udgangen af 2008 var oppe på næsten et halvt års ventetid. Det er jo virkeligheden: næsten et halvt års ventetid.

Vi i Socialdemokraterne er selvfølgelig meget optaget af, at borgerne bliver behandlet, vi er ikke optaget af, at de skal have plads på en venteliste, sådan som de får det under den her rege-

ring. Det var det, man beskyldte os for tidligere, men det er jo det, man får under den her regering, nemlig en plads på en venteliste. Man venter et halvt år, hvis man skal under behandling, hvis ikke det er sådan, at man har en forsikring eller på anden vis kommer frem.

Det er jo virkeligheden, og de, der betaler for de offentlige hospitaler, giver altså en overpris for behandling. Det ved vi, og det ved ministeren. Økonomi- og erhvervsministeren havde vel heller ikke meldt ud, at der i hvert fald var en overpris på 25 pct., hvis ikke der var noget om det. Og undersøgelser viser i øvrigt præcis det samme. Når man indhenter tilbud, viser de præcis det samme, nemlig at der er en overbetaling.

Kl. 16:08

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:08

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Det her har intet at gøre med forsikringer eller noget som helst. Der er tale om offentlige tilbud. Hr. Jens Peter Vernersen griber fat i de ventetidsbetragtninger, som var gældende, dengang Socialdemokratiet for mange år siden var i regering, nemlig de registrerede ventetider, de ventetider, man fik oplyst, hvis man skulle til en bestemt læge. Vi har jo indført udvidet frit sygehusvalg, netop at borgerne har fået ret til at bevæge sig i systemet og til for offentlige kroner at kunne komme på privat sygehus som et offentligt tilbud.

Derfor er der et begreb, der hedder erfarede ventetider, den tid, som man rent faktisk skal vente, hvis man vil bevæge sig i systemet, og de er faldende, vil jeg sige til hr. Jens Peter Vernersen. De er faldende, og de er slet ikke så lange som de registrerede ventetider, som der kun var mulighed for at benytte sig af, dengang Socialdemokraterne havde magten.

Kl. 16:09

Formanden:

Hr. Jens Peter Vernersen.

Kl. 16:09

Jens Peter Vernersen (S):

Nu er det jo så heldigt, at disse ventetidsoversigter netop lige bestemt strækker sig fra det tidspunkt, hvor VK-regeringen trådte til, og det er i perioden umiddelbart efter 2002, man kan se at det gik bedre med ventetiden. Den faldt, men derefter var der en stigning frem mod 2007 og en fortsat stigning efter konflikten. Det er virkeligheden, det kan man se i regeringens egen

ventetidsoversigt. Der er det her meget, meget godt beskrevet.

Derfor vil jeg for igen at vende tilbage til spørgsmålet sige, at sådan som man har indrettet det, prioriterer man altså i princippet den patient, som skal have rettet en krum finger ud på en ortopædkirurgisk afdeling, frem for intensivpatienten. Det er jo virkeligheden. Intensivpatienter kan man køre land og rige rundt. Den patient, der har en mindre skade, bliver behandlet meget, meget hurtigt. Og med den prioritering er der jo ikke nogen som helst tvivl om at man tager pengene fra andre områder i hospitalsvæsenet. Hvis ikke regionerne gjorde det, skulle de betale en overpris ovre på de private hospitaler, hvor patienterne skulle sendes over. Det er jo sådan, sammenhængen er. Det burde ministeren vide. Alt andet er udenomssnak.

Kl. 16:10

Formanden:

Ministeren.

Kl. 16:10

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Jakob Axel Nielsen):

Nej, sådan er sammenhængen ikke. Men jeg skal da indrømme, at konflikten gav problemer. Det er helt oplagt. Konflikten ændrede da den meget positive udvikling, vi var inde i, med faldende ventetider, og først nu er vi begyndt at kunne registrere en anelse fald igen. Men konflikten gav da problemer. Det skal jeg da være den første til at indrømme.

Men akutpatienter i Danmark prioriteres her og nu, og det er også derfor, der kan blive behov for at flytte dem, hvis det er sådan, at det nærmeste sted midlertidigt har en overbelægning. Men akutpatienter prioriteres her og nu. Dem, som hr. Jens Peter Vernersen har så meget imod at vi hjælper i den her regering, er jo altså alle de mange borgere – 280.000, der har været glade for det – der ikke lider af livstruende sygdomme, og dem siger vi til: I må vente 4 uger, men derefter har I altså fået nogle rettigheder til at bevæge jer andre steder hen som en del af et offentligt tilbud. Jeg kan ikke forstå, at hr. Jens Peter Vernersen har så meget imod det. Men lad os da holde de akutte patienter adskilt, for dem er vi da – det må vi jo sige – fuldstændig enige i regeringen og med Socialdemokratiet om er nogle, der skal til her og nu. Og det kommer de jo også.

Kl. 16:11

Formanden:

Tak til hr. Jens Peter Vernersen og tak til ministeren for sundhed og forebyggelse for svar.

Spørgetiden er hermed afsluttet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 1. behandling af beslutningsforslag nr.

B 102:

Forslag til folketingsbeslutning om enkeltbåsoptaldning af slagtesøer under transport og i samlestalde.

Af Kristen Touborg (SF), Bjarne Laustsen (S), Bente Dahl (RV) og Per Clausen (EL) m.fl. (Fremsættelse 17.02.2009).

Kl. 16:11

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er justitsministeren.

Kl. 16:12

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gerne starte med at takke forslagsstillerne for, at de har taget initiativ til, at vi i dag endnu en gang får lejlighed til at drøfte udsættersøers velfærd under transport. Det er jo ikke så længe siden, de dyrevelfærdsmæssige forhold for udsættersøer blev drøftet her i Folketinget; det var lige op til påske i år, nemlig den 31. marts 2009, hvor beslutningsforslag nr. B 14 om maksimalt 14 timers transport af udsættersøer blev andenbehandlet og vedtaget af et enigt Folketing.

Det beslutningsforslag, vi behandler i dag, pålægger regeringen inden udgangen af 2009 at undersøge muligheden for og konsekvensen af at lave nationale regler, der sikrer, at slagtesøer under transporter på mere end 50 km og under ophold i samlestalde opstaldes i enkeltbåse for at sikre søerne en ordentlig dyrevelfærd. Som forslagsstillerne er inde på i bemærkningerne til beslutningsforslaget, er baggrunden for forslaget, at der i slutningen af august 2008 i medierne herhjemme blev rejst kritik af § 7 i Justitsministeriets bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport.

Denne regel indebærer, at søer, som flyttes fra besætninger efter at være indgået i en produktion af smågrise, de såkaldte udsættersøer, ikke må transporteres længere tid end 8 timer ved transport i eller ud af Danmark. Denne regel skal imidlertid sammenholdes med EU-reglerne, og som det anføres i bemærkningerne til be-